מַהֲדוּרָה מְיֻחֶדֶת לִכְבוֹד הַתַּנָּא הַקָּדוֹשׁ שִׁמְעוֹן בַּר יוֹחַאי זיע"א

מִנְחַת יִצְחָק

לְקִיּוּמִים מחז"ל הַקְּדוֹשִׁים

פָּרָשַׁת : בְּהַר – בְּחֻקֹּתַי

הַפְּטָרָה:
ה' עֻזִּי וּמָעֻזִּי (יִרְמְיָהוּ טז)
מוֹנִים ל"ו לְמַטְמוֹנִים אבות פרק ה'

	בְּנֵי בְּרַק	יְרוּשָׁלַיִם	חֵיפָה
הַדְלָקַת נֵרוֹת שַׁבָּת :	19:07	18:51	19:02
צֵאת הַשַּׁבָּת :	20:10	20:07	20:10
שְׁקִיעַת הַחַמָּה :	19:28:30	ר"ת:	20:41

שְׁמוּ"ת פְּסוּקֶיהָ: 135 בְּשֶׁמְּחַבְּרוֹת
שֶׁכָּל הַמִּשְׁלִים פָּרָשִׁיוֹתָיו עִם הַצִּבּוּר מֵאֲרִיכִין לוֹ יָמָיו וּשְׁנוֹתָיו.(בְּרָכוֹת ה)

קוֹבֵץ קָטָן הַכַּמּוּת וְרַב הָאֵיכוּת לְחַזֵּק לִבּוֹתֵיהֶם שֶׁל אַחֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל קְדוֹשִׁים לַאֲבִיהֶם שֶׁבַּשָּׁמַיִם

הֲכָנוֹת נִצְרָכוֹת לְשַׁבָּת קוֹדֶשׁ.{סִדְרָה (63)}
הָרוֹעֶה הַנֶּאֱמָן בְּשָׁבוּעַ הַשִּׁשִּׁי יוֹסֵף הַצַּדִּיק ע"ה / הִלּוּלָא דְרָשְׁבִ"י
אֲכִילוֹת שַׁבָּת מְבִיאִים מֵהִימְנוּתָא שֶׁלְּמָתָא בִּלְבּוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

מַעֲלַת תְּפִלַּת וָתִיקִין {סִדְרָה(49}
מִי הֵם הַבְּרִיּוֹת דְּלֹא מַשְׁגִּחַן בִּיקָר מַלְכָּא עִלָּאָה ?

מַעֲלַת לִמּוּד הַזֹּהַר {סִדְרָה(54)}
בּוֹאוּ רְאוּ כֵּיצַד הָרַשְׁבִּ"י מְבָאֵר מַתַּן שְׂכָרָן לְפִי מַעֲשֵׂיהֶם

סוֹד הַכְּרַת וְתִקּוּנוֹ ג׳
הֲכָנָה לְלִמּוּד בַּשָּׁבוּעַ הַשִּׁשִּׁי וְלֵיל חַג הַשָּׁבוּעוֹת

פְּלָאֵי הַבּוֹרֵא מִבְּשָׂרִי אֶחֱזֶה אֱלוֹהַּ{סִדְרָה(28)}
רַחֲמָנָא לִבָּא בְּעֵי – הַזּוֹכֶה לְהַשִּׂיג אוֹר הָרִאשׁוֹן בַּלֵּב יַשִּׂיג יַשְׁרוּת הַלֵּב

תּוּפִינִים לְשַׁבָּת קוֹדֶשׁ
עַל יְדֵי יְחִידָא דמ"ט אַתְוָן מַגִּיעַ אוֹר חָדָשׁ.

פֶּסַח סְפִירַת הָעֹמֶר וְחַג הַשָּׁבוּעוֹת
מְעַט נִיצוֹצוֹת וְגַרְגִּירִים בַּעֲבוֹדַת הַשֵּׁם – ה׳

לִקְחֵי הַפָּרָשָׁה לְשַׁבָּת עֲצוֹת וְהַנְהָגוֹת מֵחַז"ל הַקְּדוֹשִׁים
עַל יְדֵי בְּחִינַת הַסְּפִירָה נִזְכֶּה שֶׁיִּכְּנוּ דְּרָכָי לִשְׁמֹר חֻקֶּיךָ

פִּלְפִּלִין מְפֻלְפָּלִין –{סִדְרָה (24)}
לְהִתְפַּלֵּל כְּנֶגֶד ׳מְרָאָה׳

הֲכָנָה לִקְרַאת חַג שָׁבוּעוֹת הבעל"ט ג׳
הַמַּדְרִיךְ הַמְּקַצָּר

״יְהַב לֵיהּ יְדֵיהּ, וְאוֹקְמֵיהּ״ לֵב בּוֹעֵר וְכִסּוּפִים לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ
אֵשׁ לַהֶבֶת שַׁלְהֶבֶת יח׳ מִקְבַּץ חִדּוּשִׁים מֵהָאֲדְמוֹר מִקָּאמַרְנָא זצ"ל

מָה־אָהַבְתִּי תּוֹרָתֶךָ– מִקְצָת שִׁבְחֵי הָרַשְׁבִּ"י הַקָּדוֹשׁ.
הָרַשְׁבִּ"י הַקָּדוֹשׁ תִּקֵּן חֵטְא הַשְּׁבָטִים שֶׁהִפְשִׁיטוּ בְּאַכְזָרִיּוּת אֶת יוֹסֵף הַצַּדִּיק.

הֲכָנוֹת נִצְרָכוֹת לְשַׁבָּת קוֹדֶשׁ {סִדְרָה(63)}

הָרוֹעֶה הַנֶּאֱמָן בְּשָׁבוּעַ הַשִּׁשִּׁי יוֹסֵף הַצַּדִּיק ע"ה / הִלּוּלָא דְרָשְׁבִ"י
אֲכִילוֹת שַׁבָּת מְבִיאִים מֵהִימְנוּתָא שֶׁלְּמָתָא בִּלְבּוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

אַחֵי וְרֵעֵי קוֹרְאִים יְקָרִים☜ הַשָּׁבוּעַ הֶעָלוֹן יוֹצֵא בס"ד מִקֶּדֶם יוֹתֵר מֵהָרָגִיל לִכְבוֹדוֹ שֶׁל הָרַשְׁבִּ"י אֲנַחְנוּ בְּעִצּוּמָהּ שֶׁל הִלּוּלַת הָרַשְׁבִּ"י הַקָּדוֹשׁ שֶׁחָל בְּיוֹם שְׁלִישִׁי לְ"ג בָּעֹמֶר בְּשָׁבוּעַ הַחֲמִישִׁי וְסוֹכִין בְּהַשְׁפָּעַת קְדֻשָּׁתוֹ, וְיֵשׁ שֶׁקָּשֶׁה לָהֶם לְהִתְאַפֵּק מֵרֹב עֹצֶם הַשִּׂמְחָה וְהַהִתְרַגְּשׁוּת לִכְבוֹד הָרַשְׁבִּ"י,לְכָךְ נַחֲזוֹר עַל הַהַקְדָּמָה הַקִּצָּרָה הַנִּצְרֶכֶת לָנוּ וְנַמְשִׁיךְ עִם הָרוֹעֶה הַנֶּאֱמָן בָּשָׁבוּעַ הַשִּׁשִּׁי יוֹסֵף הַצַּדִּיק וְנִרְאֶה אִי"ה גַּם אֶת הַקֶּשֶׁר הָאַמִּיץ לְרַשְׁבִּ"י, ...כְּשֶׁמַּגִּיעִים אוֹתָם הַיָּמִים [יְמֵי הָעֹמֶר הַמְּקֻדָּשִׁים] חוֹזֵר וְנִפְתַּח הַשַּׁעַר הַזֶּה וְהַדֶּרֶךְ פְּתוּחָה לְכָל הָרוֹצֶה לִזְכּוֹת שֶׁיָּבוֹא וְיִזְכֶּה בְּכָל שֶׁבַע מִדּוֹת הַסְּפִירָה. וְשִׁבְעָה רוֹעֵי יִשְׂרָאֵל הֵם אַבְרָהָם יִצְחָק יַעֲקֹב מֹשֶׁה אַהֲרֹן יוֹסֵף וְדָוִד. וְאָבוֹת אֵלּוּ הֵם כְּנֶגֶד ז׳ שָׁבוּעוֹת בּוֹ אֲנַחְנוּ סוֹפְרִים בְּאֹפֶן שֶׁכָּל שָׁבוּעַ רוֹמֵז לְמִדָּה אַחַת שֶׁכְּנֶגְדָּהּ הוּא דָּבָר הַמְאַפְיֵן אֶת מִדָּתוֹ שֶׁל אֶחָד מִשִּׁבְעָה רוֹעֵי יִשְׂרָאֵל הַנּ"ז.אַז רָאִינוּ בַּשָּׁבוּעַ שֶׁעָבַר אֶת מִדּוֹתֵיהֶם הַנַּעֲלוֹת שֶׁל הָאָבוֹת הַקְּדוֹשִׁים אַבְרָהָם אָבִינוּ וְיִצְחָק אָבִינוּ וַיַּעֲקֹב אָבִינוּ וואת מֹשֶׁה וואַהֲרֹן ע"ה. וּבָשָׁבוּעַ [הַשִּׁשִּׁי שֶׁבּוֹ נִמְשָׁךְ הַחֶסֶד הַשִּׁשִּׁי שֶׁהוּא הַיְסוֹד] כֵּלוּ בִּבְחִינַת יוֹסֵף הַצַּדִּיק ע"ה מִדָּתוֹ יְסוֹד וּבְהֵכָנָה לָשָׁבוּעַ [הַשְּׁבִיעִי שֶׁבּוֹ נִמְשָׁךְ הַחֶסֶד הַשְּׁבִיעִי שֶׁהוּא מַלְכוּת] נִשְׁתַּדֵּל לְהִדָּבֵק בְּמִדּוֹתָיו שֶׁל דָּוִד הַמֶּלֶךְ שֶׁמִּדָּתוֹ מַלְכוּת. וּמִי לֹא מִתְמַלֵּא שִׂמְחָה עֲצוּמָה בִּזְכוּת הָרַשְׁבִּ"י הַקָּדוֹשׁ וְהִלּוּאֵי וְנִזְכֶּה לְהִדָּבֵק בְּמִדּוֹתָיו. רַק כַּמָּה גַּרְגִּירִים מִמַּעֲלָתוֹ וּמִמִּדּוֹתָיו שֶׁל יוֹסֵף הַצַּדִּיק שֶׁנִּתְעַלָּה וְנִתְקַדֵּשׁ בִּקְדֻשַּׁת אוֹת בְּרִית קֹדֶשׁ עַד לְמַעֲלָה הָעֶלְיוֹנָה שֶׁאֵין גְּבוֹהָה מִמֶּנָּה. עוֹד מִדָּה זוֹ נִקְרֵאת יְסוֹד לְפִי שֶׁהוּא יְסוֹד עוֹלָם יוֹתֵר מִשְּׁאָר הַמִּדּוֹת וְאִלְמָלָא חָטְאוּ הוֹר הַמַּבּוּל בְּחֵטְא זֶה שֶׁל הַשְׁחָתָה לֹא הָיוּ נֶעֱקָרִים מִן הָעוֹלָם, אֲפִלּוּ מְלֹאוּ חָמָס וּשְׁאָר חֲטָאִים וְכָל הַשֹּׁמֵר בְּרִית קֹדֶשׁ מְקַיֵּם עוֹלָם וּמְלוֹאוֹ. עוד☜ *וְאִי תֵּימָא יוֹסֵף אַמַּאי יַתִּיר מַכְּלֻהוּ? אֶלָּא וַדַּאי יוֹסֵף בְּלֻהוֹדֵי, כְּכֻלְּהוּ בְּגִין דְּאִקְרֵי צַדִּיק, וְדָא הוּא דְּאִנְתִּיר לְסִיהֲרָא יַתִּיר מַכְּלֻהוּ. וּבְגִין כָּךְ הַאי שָׁבָק לֵיהּ לְדָוִד מַלְכָּא יַתִּיר מִכְּלֻהוּ חַיִּין.*☜ *יוֹסֵף דְּנָטַר לֵהּ לִבְרִית, זָכָה לְאִתְעַטְּרָא בְּאִתְרֵהּ, וְזָכָה לְמַלְכוּתָא דְּלְעֵלָּא, וּלְמַלְכוּתָא דְּלְתַתָּא, וְעַל דָּא כָּל מָאן דְּנָטַר בְּרִית קַדִּישָׁא כְּאִלּוּ קָיְים אוֹרָיְתָא קַדִּישָׁא כֻּלָּהּ, דְּהָא בְּרִית שָׁקִיל כְּכֹל אוֹרָיְתָא:* ☜ *יוֹסֵף הַצַּדִּיק עַמּוּדָא דְּעָלְמָא נָטִיל הֵיכָלָא דְּסִפִּיר, רוּחָא דְּאִקְרֵי לְבִנַת הַסַּפִּיר. אִם לֹא בְּרִיתִי יוֹמָם וָלַיְלָה חֻקּוֹת שָׁמַיִם וָאָרֶץ לֹא שָׂמְתִּי, וְעַל דָּא יִשְׂרָאֵל דְּנָטְרֵי בְּרִית וְקַבְּלוּ לֵהּ אִית לוֹן חוּלְקָא בְּעָלְמָא דָּאתִי, וְלֹא עוֹד אֶלָּא בְּגִין כָּךְ אִקְרוּן צַדִּיקִים, מִכָּאן אוֹלִיפְנָא כָּל מָאן דְּנָטַר הַאי בְּרִית דְּעָלְמָא אִתְקְיָים עָלֵיהּ, אִקְרֵי צַדִּיק, מְנָא לַן? מִיּוֹסֵף, בְּגִין דְּנָטַר לֵהּ לִבְרִית עָלְמָא זָכָה דְּאִקְרֵי צַדִּיק, וְעַל כָּךְ וְעִמְּךָ כֻּלָּם צַדִּיקִים לְעוֹלָם יִירְשׁוּ אָרֶץ.* ☜ דָּוִד הַמֶּלֶךְ מִדָּתוֹ מַלְכוּת, שֶׁלֹּא זָכָה לְמַלְכוּת מַעֲצָמוֹ וְלֹא בְּגִבּוּרָתוֹ וְלֹא בְּחָכְמָתוֹ וְלֹא בִּירֻשָּׁה הִיא נִתְּנָה לוֹ. אֶלָּא מַלְכוּתוֹ מַלְכוּת כָּל עוֹלָמִים הִיא מֵאַחַר עֲלוֹת הֶבְיֵאוֹ אֱלוֹקִים מִמַּכְּלָאוֹת צֹאן לְקָחוֹ לִרְעוֹת בְּיַעֲקֹב עַמּוֹ בְּיִשְׂרָאֵל נַחֲלָתוֹ בָּחַר בְּדָוִד עַבְדּוֹ וְהִנֵּה לְפִי גֹּדֶר הַהֲכָנָה אֲשֶׁר הָיְתָה בְּיִשְׂרָאֵל הָיְתָה עֲלֵיתָם בִּשְׁלֵמוּת הַגְּדוֹל כָּאָמוּר וְכָל אֲשֶׁר קָנוּ יִשְׂרָאֵל אָז הָיָה בְּמֹשֶׁה רַבֵּנוּ עָלָיו הַשָּׁלוֹם מִתְּחִלָּה וְהוֹתֵר, אָכֵן בְּמַתַּן תּוֹרָה קָנָה מֹשֶׁה שְׁלֵמוּת גָּדוֹל וְהוּא מַאֲמָר הַכָּתוּב וּמֹשֶׁה עָלָה אֵל הָאֱלֹהִים מַה שֶּׁלֹּא הָיָה לוֹ מִקֹּדֶם. וּבְסֵפֶר ״מַעְיַן חָכְמָה״ כָּתוּב זֶה לְשׁוֹנוֹ, בְּשָׁעָה שֶׁעָלָה מֹשֶׁה לְמָרוֹם בָּא עָנָן אֶחָד גָּדוֹל וְנוֹרָא מְאֹד וְעָמַד כְּנֶגְדּוֹ וְלֹא הָיָה יוֹדֵעַ מֹשֶׁה רַבֵּנוּ עָלָיו הַשָּׁלוֹם אִם לְרִכֹּב עָלָיו אוֹ לֶאֱחֹז בּוֹ, מִיָּד פָּתַח הָעָנָן פִּיו וְנִכְנַס מֹשֶׁה בְּתוֹכוֹ וְעָלָה לַשָּׁמַיִם וְהָיָה מְהַלֵּךְ בְּרָקִיעַ כְּאָדָם שֶׁמְּהַלֵּךְ בָּאָרֶץ, פָּגַע בּוֹ פְּלוֹנִי הַמַּלְאָךְ הַשּׁוֹעֵר הַמְמֻנֶּה עַל י"ב אֲלָפִים מַלְאֲכֵי הַבָּלָה וְגָעַר בּוֹ בְּמֹשֶׁה וְאָמַר לוֹ: ״מַה לְּךָ בֶּן עַמְרָם לַבֹּא בְּמְקוֹם מַלְאֲכֵי אֵשׁ״. אָמַר לוֹ מֹשֶׁה: ״אֲנִי לֹא מֵעַצְמִי בָּאתִי אֶלָּא בִּרְשׁוּתוֹ שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לְקַבֵּל אֶת הַתּוֹרָה וּלְהוֹרִידָהּ לְיִשְׂרָאֵל״, כֵּיוָן שֶׁלֹּא הִנִּיחוֹ לֵילֵךְ הִכְּהוּ מֹשֶׁה פֶּצַע אֶחָד וְאִבְּדוֹ מִן הָעוֹלָם. וְהָיָה מֹשֶׁה מְהַלֵּךְ בְּרָקִיעַ עַד שֶׁפָּגַע בִּפְלוֹנִי הַמַּלְאָךְ שֶׁהוּא גְּבוֹהַּ מֵחֲבֵרָיו שִׁשִּׁים רִבּוֹא פַּרְסָאוֹת וְכָל דִּבּוּר שֶׁיּוֹצֵא מִפִּיו יוֹצְאִים מִמֶּנּוּ י"ב אֲלָפִים בְּרָקִים שֶׁל אֵשׁ וְכֵיוָן שֶׁרָאָה לְמֹשֶׁה נָּעַר בּוֹ וְאָמַר לוֹ: ״מַה לְּךָ בֶּן עַמְרָם בִּמְקוֹם קְדוֹשִׁים עֶלְיוֹנִים״. כֵּיוָן שֶׁשָּׁמַע מֹשֶׁה אֶת קוֹלוֹ נִבְהַל מֹשֶׁה מִפָּנָיו, וְזָלְגוּ עֵינָיו דְּמָעוֹת וּבִקֵּשׁ לִפֹּל מִן הָעָנָן, מִיָּד נִתְגַּלְגְּלוּ רַחֲמָיו שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא עַל מֹשֶׁה וְאָמַר לְאוֹתוֹ הַמַּלְאָךְ הַנּוֹרָא מְאֹד מִיּוֹם שֶׁבָּרָאתִי אֶתְכֶם בַּעֲלֵי מְרִיבָה אַתֶּם, בַּתְּחִלָּה כְּשֶׁבִּקַּשְׁתִּי לִבְרֹאוֹת אָדָם הָרִאשׁוֹן עֲשִׂיתֶם קָטֵגוֹרְיָא לְפָנַי וַאֲמַרְתֶּם לִי מָה אֱנוֹשׁ כִּי תִזְכְּרֶנּוּ וְיַחֵר אַפִּי בָּהֶם וְשָׁרַפְתִּי מִכֶּם כִּתּוֹת כִּתּוֹת בְּאֶצְבְּעֵי הַקְּטַנָּה וְעַכְשָׁו מְרִיבִים אַתֶּם עַל נֶאֱמָן בֵּיתִי ? שֶׁהֶעֱלִיתִי אוֹתוֹ הֵנָּה לְקַבֵּל תּוֹרָה לְהוֹרִיד לִבְנֵי בְּחִירִי שֶׁאִלְמָלֵא תּוֹרָה אֵין עוֹלָם וְאֵין לָכֶם דִּירָה בָּרְקִיעַ. כֵּיוָן שֶׁשָּׁמַע אוֹתוֹ מַלְאָךְ כָּךְ מִיָּד זֶרֶז עַצְמוֹ לִפְנֵי הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא וְאָמַר לְפָנָיו רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם גָּלוּי וְיָדוּעַ לְפָנֶיךָ שֶׁלֹּא יָדַעְתִּי שֶׁבִּרְשׁוּתְךָ בָּא הַנַּה עַכְשָׁו אֲהֵיָה לוֹ לְשַׁלְּחוֹ וְאֵלֵךְ לְפָנָיו כְּתַלְמִיד לִפְנֵי רַבּוֹ, מִיָּד רָץ וְכָפַף אוֹתוֹ הַמַּלְאָךְ אֶת עַצְמוֹ וְהָלַךְ לִפְנֵי מֹשֶׁה כְּתַלְמִיד לִפְנֵי רַבּוֹ עַד שֶׁהִגִּיעַ אֵצֶל אִשּׁוֹ שֶׁל פְּלוֹנִי הַמַּלְאָךְ, אָמַר לוֹ אוֹתוֹ הַמַּלְאָךְ לְמֹשֶׁה לְךָ שוּב שֶׁאֵינִי יָכוֹל לְעַכֵּב עַצְמִי מִפְּנֵי אִשּׁוֹ שֶׁל זֶה הַמַּלְאָךְ גָּדוֹל וְנוֹרָא מְאֹד שֶׁלֹּא יִשְׂרְפֵנִי. כֵּיוָן שֶׁרָאָה מֹשֶׁה אֶת הַמַּלְאָךְ הַהוּא מִיָּד נִבְהַל וְנֶחְפַּז לִפֹּל מִן הָעָנָן וְזָלְגוּ עֵינָיו דְּמָעוֹת וּבִקֵּשׁ רַחֲמִים לִפְנֵי הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא וְעָנָהוּ. וּמֵרֹב חִבָּתָן שֶׁל יִשְׂרָאֵל יָרַד הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא בְּעַצְמוֹ מִכִּסֵּא כְּבוֹדוֹ וְעָמַד לִפְנֵי מֹשֶׁה עַד שֶׁעָבַר מֵאִשּׁוֹ שֶׁל אוֹתוֹ הַמַּלְאָךְ, מִיָּד הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא הֶעֱבִירוֹ מִשָּׁם וּפָגַע בּוֹ גְּדוּד שֶׁל מַלְאֲכֵי אֵימָה שֶׁהֵם סוֹבְבִים לְכִסֵּא הַכָּבוֹד שֶׁהֵם גִּבּוֹרִים וַעֲצוּמִים מִכָּל הַמַּלְאָכִים וּבִקְּשׁוּ לִשְׂרְפוֹ בְּהֶבֶל פִּיהֶם, מִיָּד פֵּרֵשׁ עָלָיו הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא זִיו כְּבוֹדוֹ וְאָמַר לוֹ הָשֵׁב לָהֶם תְּשׁוּבָה, אָמַר לוֹ מֹשֶׁה רַבֵּנוּ כְּתִיב בַּתּוֹרָה אָנֹכִי ה' אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ

רֵגַע... שִׁיר לַסְּעוּדָה זוֹ כְּבָר שַׁרְתֶּם ?

מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם שֶׁמָּא נִשְׁתַּעְבְּדוּ לְמִצְרַיִם ? שוּב מַה כְּתִיב וְכוּ', עַד שֶׁהָזְרוּהוּ כָּל מַלְאֲכֵי הַשָּׁרֵת לְדִבְרָיו שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא וְאָמְרוּ ה' אֲדֹנֵינוּ מָה אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל הָאָרֶץ, וְלִמְדוֹ הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא כָּל הַתּוֹרָה כֻּלָּהּ בְּאַרְבָּעִים יוֹם. וּכְשֶׁבָּא לִירֵד וְרָאָה אִימָתָן שֶׁל מַלְאֲכֵי הַשָּׁרֵת וּגְדוּדֵי מַלְאֲכֵי אִימָה מַלְאֲכֵי זִיעַ מַלְאֲכֵי חַלְחָלָה מַלְאֲכֵי רֵתֵת מִיָּד אֲחַזָתוּ חַלְחָלָה וְשָׁכַח אֶת הַתּוֹרָה, בְּאוֹתָהּ שָׁעָה מִיָּד קָרָא הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לְמַלְאָךְ שֶׁר הַתּוֹרָה וּמָסַר לוֹ אֶת הַתּוֹרָה עֲרוּכָה בְּכָל וּשְׁמוּרָה וְכָל מַלְאֲכֵי הַשָּׁרֵת נַעֲשׂוּ אוֹהֲבָיו וְכָל אֶחָד וְאֶחָד מָסַר לוֹ דְּבָר סוֹד הַשְּׁמוֹת שֶׁהֵם יוֹצְאִין מִכָּל פָּרָשָׁה וּפָרָשָׁה וְכָל שְׁמוֹשֵׁיהֶן שֶׁנֶּאֱמַר "עָלִיתָ לַמָּרוֹם שָׁבִיתָ שֶׁבִי לָקַחְתָּ מַתָּנוֹת בָּאָדָם" חמ"י שבועות) עוד כל המעניג את השבת נותנין לו משאלות לבו שנאמר והתענג על ה' ויתן לך משאלות לבך עונג זה אינו יודע מהו כשהוא אומר וקראת לשבת עונג הו"א זה עונג שבת (גמרא שבת קיח:) וקודם ליה כ' בטח בה' ועשה טוב שכן ארץ ורעה אמונה ואחר כך כ' והתענג וגו' ומדמוקי קרא דוהתענג בענג שבת מכלל דקרא דלקמי' גם כן מיירי במענג השבת, ומה שייכות הוא לשבת. אך בזוהר הקדוש (פ' זו ק"י ב) וכי תאמרו מה נאכל ר"י פתח בטח בה' וגו' לעולם ב"נ יהא זהיר במארי וידבק לבי' במהימנותא עלאה כו' דשמיטה היא כמו השבת שהוא תכלית שמים וארץ שלזה היה כוונת הבריאה שיכירו כח מלכותו והיינו ביום השבת שאומה שלימה מניחין עסקיהם לכבוד שמים, ביום השביעי נתעלה וישב על כסא כבודו עדמ"ש (שמות רבה ר"פ כ"ג) נכון כסאך מאז אף על פי שמעולם אתה לא נתיישב כסאך עד שאמרו בניך שירה כו' והיינו שהכירו כח מלכותו, כמ"ש (ויקרא רבה פ"ב) שהם שהמליכוני תחלה על הים ואמרו לי ה' ימלוך לעולם ועד כו' ואז נתיישב מלכותו כמש"ש מה בין המלך כו' לאגוסטות? אגוסטות (לוגוסטוס המלך) יושב וכו' וכן בשבת ישב על כסא כבודו, וכן השמיטה בא"י שהיה רוב עסקיהם בעבודת השדה וישראל מניחין שנה שלימה מעבודתה לכבוד שמים שמכירין כי לה' הארץ, וכמ"ש (בר"פ ויקרא רבה) גבורי כח עושי דברו בשומרי שביעית הכתוב מדבר כו' ודין חמי חלקי' ביירה כרמי' ביירה ויהבי ארנינא ושתיק י"ל גבור גדול מזה כו'. וע"ז דרש בטח בה' שהוא מבטחון בה'. וכמש"נ וכי תאמרו מה נאכל וגו' וצויתי את ברכתי וגו' וכן בשבת כ' בטח בה' כי שבת הוא חלק שביעית מהשנה וישראל מניחין כל עסקיהם לכבוד שמים. והוא מבטחונם בה' שאדרבה ממה שמכבדין את השבת מתעשרין (כמ"ש שבת קיט.) ואמר אחר כך בזוהר הקדוש ועשה טוב הכי תנינן בעובדא דלתתא אתער עובדא דלעילא והא אוקמוה ועשיתם אותם כביכול אתון תעבדין להון וכו' והוא עפמ"ש (זח"ג קי"ז א') כביכול כאילו עביד לי' לעילא אמר קוב"ה כאלו עשאני ואוקמוה וע"ד ועשיתם אותם ועשיתם אתם כתיב וכו'. והוא כמשנ"ת (סנהדרין צט:) כאלו עשאו לד"ת כו'. ועפמ"ש (זח"ב ס' א') דקוב"ה תורה איקרי כו' ואין תורה אלא קוב"ה כו' (וכמשנ"ת כ"פ). ואמר בזוהר הקדוש וע"ד ועשה טוב ואין טוב אלא צדיק דכ' אמרו צדיק כי טוב. דטוב היינו אור דכ' וירא א' את האור כי טוב ואיתא בגמרא (סופ"א דתענית) צדיקים לאורה דכ' אור זרוע לצדיק. וזהו ועשה טוב דהא טוב אתער דעל ידי אמונה זוכה להופעת אור הראשון מהשי"ת כדין שֶׁכֵּן־אֶרֶץ וּרְעָה אֱמוּנָה וכלא חד שֶׁכֵּן־אֶרֶץ ארץ עלאה וכו' וּרְעָה אֱמוּנָה דא אֶרֶץ וכלא חד כד"א ואמונתך בלילות וכו', וכמ"ש (בזח"ג ר"ל ע"א ברע"מ) איהו אמת ואיהו אמונה והיינו דשבת היא כנגד מדת מלכות אני ה' השוכן בתוך בני ישראל. וכן שמיטה איתא בזוהר הקדוש (קח א) ה' תתאה שבע שנים בלחודוהו דא שמיטה כו', וברע"מ (שם ע"ב) שמיטה שכינתא תתאה וכו' יובל אמא עלאה כו'. וכן נקרא בזוהר הקדוש (הק' ה' ב) דא שבת עלאה ודא שבת תתאה. וזש"ב בפירש"י מתו"כ שבת לה' לשם ה' כמש"נ בשבת בראשית. דאף דכל המצות הם לשם ה'. אך כמו שבשבת בו שבת ויש להקב"ה נייחא בעולמו וכמ"ש (בתנחו' בראשית) נחו ביומא דשבתא כי היכי דנחו בי' אנא. כן בשמיטה היא שבת לה' שיש להשי"ת נייחא ממה שמכירין כל ישראל כי לה' הארץ. ורעה אמונה שירעה האמונה. היינו דאכילות שבת מביאים מהימנותא שלמתא בלבות בני ישראל. ונקראים סעודתא דמהימנותא שלימתא. וכמ"ש (בזח"ב פח א) דהא תליא מהימנותא דלעילא בעתי"ק ובז"א ובחק"ת וכו' ונכנס האמונה בשלימות בסעודות שבת שמכירין שהכל להשי"ת. וכן אומרים בכניסת שבת אחר התפלה כשהולכין לסעוד מזמור לדוד ה' רועי וגו' שמכיר שהשי"ת הרועה ומפרנס וזהו בטח בה' וגו' והתענג על ה' וגו' וכאמור, וכן השיר ליום א' אחר השבת לה' הארץ ומלואה. שעל ידי שבת מכירין שלה' הארץ שקנה וכו' ושליט בעולמו (כמ"ש ר"ה לא.) וכן בשמיטה כ' שש שנים תזרע שדך שכפי שיהיה הכוונה בעבודת הששׁ שנים כן יהיה קדושת השמיטה. וכ' אחר כך וספרתם לכם וגו' שמצות עשה לב"ד הגדול לספור בכל ר"ה שהיא שנה פלונית לשבוע פלונית (כמ"ש בס' המצות להרמב"ם ז"ל) כמו בספירת עומר דמצוה למימני יומי ומצוה למימני שבועי (כמש"ש ה.) כן ב"ד הגדול סופרין בכל שנה. דכל שקרובה לשמיטה יש הכרה יותר כי לה' הארץ. וכן בכל שבוע יש הכרה יותר וכן בכל שנה ושנה עד היובל. וכן באכילת פירות שביעית יש בהם קדושה (כמ"ש סוכה מ.) כמו באכילת שבת (וכמש"נ מא' ד): הֲמִשֶּׁךְ בְּשָׁבוּעַ הַבָּא אֵי"הַ...כַּמָּה מִלִּים עַל הָאי גַּבְרָא רַבָּה יַקִּירָא מוֹרִי וְרַבִּי הָרַב הַגָּאוֹן רַבִּי שְׁלֹמֹה זַעַקְנִין זָצָ"ל, שֶׁהַשָּׁבוּעַ בְּיוֹם שִׁישִׁי כ"א בְּאִיָּר [תשע"ג] בְּיוֹם שִׁשָּׁה וּשְׁלוֹשִׁים יוֹם לַעֹמֶר [לִפְנֵי 9 שָׁנִים] עָלָה לְגִנְזֵי מְרוֹמִים וְהִשְׁאִיר אוֹתָנוּ לְאֲנָחוֹת. הָיָה לִי כְּאַב מָסוֹר תּוֹמֵךְ מַסְבִּיר מֵבִין מַשְׁפִּיעַ דּוֹאֵג, וְנִפְעַר חָלָל גָּדוֹל בְּקֶרְבִּי בְּעוֹבוֹ אוֹתָנוּ, הָרַב שְׁלֹמֹה זַעַקְנִין זָצָ"ל זָכָה לִהְיוֹת יַד יְמִינוֹ שֶׁל הָרַב כַּדּוּרִי זָצָ"ל לְמַעְלָה מֵ–20 שָׁנָה וְיָדוּעַ בְּמִסִּירוּת נַפְשׁוֹ לְמַעַן עַם יִשְׂרָאֵל. ר' שְׁלֹמֹה חֲכַם הָרָזִים מוֹרֵנוּ וְרַבֵּנוּ אַתָּה חָסֵר לִי מְאוֹד [מַהֲכָנַת עָפָשׁ מֻסְכָּפִיף וְכָל רֶגַע אִפְּךָ הָיָה לִי לְזִכּוּת עֲלוּמָה]. הָיָה מַמְעִיט בְּעֵרֶךְ עַצְמוֹ וְתוֹלֶה הַכֹּל בְּהָשֵׁם יִתְבָּרֵךְ, וּבִמְסִירוּתוֹ וּבְאַהֲבָתוֹ לְבָנָיו עַם יִשְׂרָאֵל קְדוֹשִׁים. עֶבֶד הַשֵּׁם אֲמִיתִי, בְּבַחִינַת "כַּזֶּה רְאֵה וְקַדֵּשׁ", וְהַלְוֹאי וְנִדְבַּק בְּמִדּוֹתָיו מְלֻקָּט מִגִּנַּת יוֹאָסָף

מַעֲלַת תְּפִלַּת וָתִיקִין{סִדְרָה (49)}– מִי הֵם הַבְּרִיּוֹת דְּלֹא מַשְׁגִּיחָן בִּיקָר מַלְכָּא עִלָּאָה ?

בִּזְמַן שֶׁהַחַמָּה זוֹרַחַת יוֹצֵאת בַּת קוֹל וְאוֹמֶרֶת וּמְזַהֶרֶת לַבְּרִיּוֹת שֶׁאֵינָם מַשְׁגִּיחִים בִּכְבוֹד מֶלֶךְ הָעֶלְיוֹן — אָסוּר לְאָדָם לוֹמַר תִּשְׁבָּחוֹת אֶלָּא עִם הנה"ח וְעִם הָאִסּוּר זֹהַר חָדָשׁ בְּרֵאשִׁית פָּרָשָׁתָא ז' מִתּוֹךְ ד"ה וַיַּטַּע ה' אֱלֹקִים גַּן בְּעֵדֶן וז"ל: א"ר תַּנְחוּם א"ר חֲנִילַאי לֹא עֲשָׂאוֹ הקב"ה לְאָדָם אֶלָּא לְהִשְׁתַּדֵּל בִּכְבוֹד קוֹנוֹ הֲדָא הוּא דִכְתִיב כֹּל הַנִּקְרָא בִשְׁמִי וְלִכְבוֹדִי בְּרָאתִיו. מַאי לְכְבוֹדִי לְהִשְׁתַּדֵּל וְלָדַעַת אֶת כְּבוֹדִי וְלַחֲשֹׁב מִמַּעֲשָׂיו שֶׁינְּתָן לוֹ חֵלֶק טוֹב לעוה"ב. אָמַר רַב יְהוּדָא בְּכָל יוֹם וְיוֹם בַּת קוֹל יוֹצֵאת מִלְּמַעְלָה וְאֵימָתַי, בִּזְמַן שֶׁהַחַמָּה זוֹרַחַת וְאוֹמֶרֶת אוֹי לָהֶם לַבְּרִיּוֹת שֶׁאֵינָם רוֹאִים אֶת כְּבוֹדִי, וְאֵינָם מִסְתַּכְּלִים לָדַעַת וְלַחֲקֹר אֶת כְּבוֹדִי דְּתַנְיָנִן, א"ר אֶלְעָזָר בְּרִי' דְּרַבִּי שִׁמְעוֹן, כַּד נְפָא שִׁמְשָׁא נַדְפּוֹי, לְמֵהָךְ בְּתִקְיפוּתָא דְּגַלְגַּלּוֹן מִבְּטְשֵׁי בְּטְלִפְּיהוֹן בְּסַדְפֵי אִילְנָיָא דְּגִנְתָּא דְעֵדֶן (כְּשֶׁהַשֶּׁמֶשׁ מַשֶּׁה כְּנָפָיו לָלֶכֶת בְּגִבּוּרַת גַּלְגַּלָּיו, מַכִּיס בְּפִלְסוֹתֶיהָם בְּעָלִים שֶׁל הָאִילָנוֹת שֶׁבְּגַן עֵדֶן) וְכָל מַלְאָכִין עִלָּאִין, וְהַיְינוּ קַדִּישָׁא, וְכַרְסָא יְקָרָא דְּמַלְכָּא וּבִסְמִיָּא דְּגִנְתָּא דְעֵדֶן, וְאִילָנֵי, שְׁמַיָּא וְאַרְעָא וְחֵילֵיהוֹן. מִזְּדַעֲזְעָן וּמִשַּׁבְּחָן לְמָארֵי כֹּלָּא. וְכָל הַמַּלְאָכִים הָעֶלְיוֹנִים וְחַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ וְכִסֵּא הַכָּבוֹד שֶׁל הַמֶּלֶךְ וְהַכְּסָמִים שֶׁבְּגַן עֵדֶן וְהָאִילָנוֹת וְהַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וּכְלָם מִזְּדַעְזְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים לְמָלוֹן כָּל) וְזַקְפָן וְחַמָאן אֶתְוָתֵי' דִּשְׁמָא קַדִּישָׁא דְּאִתְפְּרַשׁ וְקָמִים וְרוֹאִים אוֹתִיּוֹת הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ הַמְּפֹלָּשׁ) דְּגַלִּיף בַּשְׁמָשָׁא הַמְּטַלְּנוּי (הַחֲקוּקוֹת בַּשֶּׁמֶשׁ בְּמִקְעוֹתָיו) וַיְהַבֵּין תּוּשְׁבָּחָן לְמָארֵי עָלְמִין (וְנוֹתְנִים תִּשְׁבָּחוֹת לַאֲדוֹן הָעוֹלָם) וְנָפִיק הַהוּא קָלָא וְאָמְרֵי לְהוֹ לְבָרְיָתָא (וְיוֹצֵא קוֹל הַהוּא וְאוֹמְרִים וּמַזְהִירִים אֶת הַבְּרִיּוֹת) דְּלָא מְשַׁגְּחָן בִּיקָר מַלְכָּא עִלָּאָה (לְאוֹתָם שֶׁאֵינָם מִשְׁגִּיחִים בִּכְבוֹד מֶלֶךְ הָעֶלְיוֹן) כִּשְׁאַר כָּל בְּרִיָּין דְּאִינוּן מַשְׁגִּיחִין וְיָהֲבִין תַּשְׁבָּחְתָּא לְשְׁמֵיה (כְּשֹׁאַר כָּל כָּל הַבְּרִיּוֹת הַמַּשְׁגִּיחִים וְנוֹתְנִים תִּשְׁבָּחוֹת לְשְׁמוֹ) וּבְגִין כָּךְ א"ר אֶלְעָזָר, אָסוּר לֵהּ לְבַר נָשׁ לְמֵמַר תַּשְׁבָּחָן דְּצִלּוֹתָא אֶלָּא עִם דְּמִדּוּמֵי חַמָּה, דִּכְתִיב יֵרָאוּךָ עִם שָׁמֶשׁ. וְכֵן א"ר אֶלְעָזָר וְכוּ' דָּא הִיא צְלוֹתָא דְּצַפְּרָא. וְיֵשׁ לְהָבִין מַהוּ הָאִסּוּר? אֶלָּא מִפְּנֵי שֶׁאֵינוֹ מִתְפַּלֵּל עִם הָנֵץ הַחַמָּה אֵז אֵינוֹ מִבְטֵל הַקִּטְרוּג הַמְבֹאָר בַּזֹּהַר הַנָּפִיק הַהוּא קָלָא דְאוֹמֵר וּמַזְהִיר: יַי לַבְּרִיּוֹת שֶׁאֵינָם מַשְׁגִּיחִים בִּכְבוֹד מֶלֶךְ הָעֶלְיוֹן כִּשְׁאַר כָּל הַבְּרִיּוֹת הַמַּשְׁגִּיחִים וְנוֹתְנִים כָּבוֹד לִשְׁמוֹ, וְכֵן מַטְעַם הַבַּת קוֹל שֶׁכָּתַב תְּחִלָּה שֶׁיּוֹצֵא בַּת קוֹל בִּזְמַן שֶׁהַחַמָּה זוֹרַחַת וְאוֹמֶרֶת אוֹי לָהֶם לַבְּרִיּוֹת וכו'. וּבַזֹּהַר חָדָשׁ (פְּלַף שֶׁמַּחַר זֶה) כָּתוּב וז"ל: וַיֵּשׁ חוֹבָה לְיִשְׂרָאֵל בְּשָׁעָה שֶׁעוֹלֶה עַמּוּד הַשַּׁחַר לָקוּם וּלְהִתְנַבֵּר בְּשִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת לִפְנֵי הקב"ה וכו'. וא"ר יְהוּדָה וּבְלִבֵּד שֶׁלֹּא יַפְסִיק מִשֶּׁיַּתְחִיל עַד בְּשֶׁיִּתְפַּלֵּל בְּשַׁחֲרִית. קוּנְטְרֵס הַהִתְעוֹרְרוּת לְרַבֵּנוּ שָׁלוֹם לוֹפֶּס זצ"ל מְלֻקָּט מִגִּנַּת יוֹאָסָף

מַעֲלַת לִמּוּד הַזֹּהַר {סִדְרָה(54)} – בּוֹאוּ רָאוּ כֵּיצַד הָרַשְׁבִּ"י מְבָאֵר מַתַּן שְׂכָרָן לְפִי מַעֲשֵׂיהֶם.

וְהִפְשִׁיט אֶת הָעוֹלָה וְנַתַּח אוֹתָהּ לִנְתָחֶיהָ. וְאֵמוּרִין וּפְדָרִין דְּאִינוּן מִתְאַכְּלִין כָּל הַלַּיְלָה(דף ק"י ע"א)אִינוּן בְּכַפָּרָה דְּאִבְרִין דְּגוּפָא דִּילֵיהּ וְנַפְשֵׁיהּ, דְּלָא יִתּוֹקְדוּן בְּגֵיהִנָּם, וְלָא יִתְמַסְּרוּן בִּידָא דְּמַלְאָךְ הַמָּוֶת, וּבְגִין דְּבַר נָשׁ חָב בְּיֵצֶר הָרָע, דְּאִיהוּ צִפּוֹנִי, הָכִי שְׁחִיטָתוֹ בְּצָפוֹן לְשֵׁצָבָא לֵיהּ מֵהַהוּא צִפּוֹנִי. וְהִפְשִׁיטוּ אֶת הָעוֹלָה וְנִתַּח אֹתָהּ לִנְתָחֶיהָ. וְאֵמוּרִים וּפְדָרִים שֶׁהֵם מִתְעַכְּלִים כָּל הַלַּיְלָה, הֵם כַּפָּרַת אֵיבָרֵי הַגּוּף שֶׁלּוֹ וְנַפְשׁוֹ שֶׁלֹּא יִשָּׂרְפוּ בְּגֵיהִנֹּם, וְלֹא יִמָּסְרוּ בְּיַד מַלְאַךְ הַמָּוֶת. וּמִשּׁוּם שֶׁבֵּן אָדָם חָטָא בְּיֵצֶר הָרָע, שֶׁהוּא צְפוֹנִי, כָּךְ שְׁחִיטָתוֹ בַּצָּפוֹן, לְהַפִּילוֹ מֵאוֹתוֹ צְפוֹנִי. וּבְקֶרְבָּנִין, טוֹל בְּהוּ קַל וָחוֹמֶר מִנְּבִיאִים, דְּאַף עַל גַּב דְּתוֹרָה אִיהִי שֵׁם יְהוָ"ה, וּנְבוּאָה דְּאִתְמַר בָּהּ (ישעיה סג) רוּחַ יְיָ תְּנִיחֶנּוּ. עִם כָּל דָּא, לָאו כָּל מָארֵי תּוֹרָה שְׁקִילִין, וְלָאו כָּל נְבִיאִים שְׁקִילִין, דְּאִית נְבִיאִים, דְּנְבוּאָה דִּלְהוֹן בִּלְבוּשִׁין דְּמַלְכָּא, וְהָכִי הוּא אוֹרַיְיתָא דְּבְעַל פֶּה, כַּמָּה מָארֵי סְפָקוֹת וּפְרוּקִין, בִּלְבוּשָׁא דְּמַלְכָּא. וּבַקַּרְבָּנוֹת, קַח בָּקָם קַל וָחוֹמֶר מִנְּבִיאִים. שֶׁלָּמָּה עַל גַּב שֶׁהַתּוֹרָה הִיא שֵׁם יְהוָ"ה, וְהַנְּבוּאָה שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ (ישעיה סג) רוּחַ ה' תְּנִיחֶנּוּ – עַם כָּל זֶה, לֹא כָּל בַּעֲלֵי תּוֹרָה שְׁקוּלִים, וְלֹא כָּל הַנְּבִיאִים שְׁקוּלִים, שֶׁיֵּשׁ נְבִיאִים שֶׁנִּבּוּאָתָם בִּלְבוּשֵׁי הַמֶּלֶךְ, וְכָךְ הִיא תּוֹרָה שֶׁבְּעַל פֶּה, כַּמָּה בַּעֲלֵי סְפֵקוֹת וּפְרוּקִים בִּלְבוּשׁ הַמֶּלֶךְ. וְאִית אֲחֲרָנִין דְּסַלְקִין יַתִּיר, בְּאִבְרִים דְּגוּפָא דְּמַלְכָּא, דְּאִתְמַר בְּהוֹן וָאֶרְאֶה, וְרָאִיתִי, בַּמַּרְאֶה, בְּעֵינַיִן(חבקוק ג)יְיָ' שָׁמַעְתִּי שִׁמְעֲךָ יָרֵאתִי, בִּשְׁמִיעָה. יְחֶזְקֵאל אִסְתַּכְּלוּתֵיהּ וּנְבִיאוּתֵיהּ מְעֵינַיִן. חֲבַקּוּק מֵאוּדְנִין בִּשְׁמִיעָה. וּבְגִין דָּא, יְחֶזְקֵאל חָזָא כָּל אִלֵּין מַרְאוֹת דְּמֶרְכָּבָה בְּרֵאֲיָיה, בְּעֵין הַשֵּׂכֶל. חֲבַקּוּק, בִּשְׁמִיעָה. וְאִית נְבִיאָה דְּנְבוּאָתֵיהּ בְּפוּמָא, הֲדָא הוּא דִכְתִיב(ישעיה ו)וַיִּגַּע עַל פִּי. נְבוּאָה אָחֳרָא מֵרֵיחָא דְּחוֹטְמָא, הֲדָא הוּא דִכְתִיב(יחזקאל ב)וַתָּבֹא בִי רוּחַה. וְאִית לְגַבּוּלְחָיֵה

דִּנְבוּאָתֵיהּ בְּיַד, הֲדָא הוּא דִּכְתִיב (הושע יב) וּבְיַד הַנְּבִיאִים אֲדַמֶּה. וְאַחֲרָנִין לִכְּנִים בְּחַיֵּי הַמֶּלֶךְ, וְאַחֲרָנִין לִכְּנִי לִכְּנִים. וְיֵשׁ מֵחֲרִים שֶׁעוֹלִים יוֹתֵר בְּחֵילֵי גוּפוֹ הַמֶּלֶךְ, שֶׁנֶּחֱמַד בְּסֶם וְחֶרְיָה, וְרָחִיתִי, בַּמִּרְחָה – בְּעֵינַיִם (חבקוק ג) ה' שָׁמַעְתִּי שִׁמְעֲךָ יָרֵאתִי– בִּשְׁמִיעָה. יְחֻזְקִיָּהוּ, הִסְתַּפְּלוּתוֹ וּגְבוּרָתוֹ מֵהֶעָיְנַיִם. חֲבַקּוּק מֵהָאָזְנַיִם, בִּשְׁמִיעָה. וְלָכֵן וְלָמָה יְחֻזְקִיָּהוּ כָּל מַרְאוֹת הַמֶּרְכָּבָה הָאֲלֶה בְּרִלְאִיָּה, בְּעֵין הַשֵּׂכֶל. חֲבַקּוּק בִּשְׁמִיעָה. וְיֵשׁ נָבִיא שֶׁנִּבּוּאָתוֹ בְּפֶה, זֶהוּ שֶׁכָּתוּב וַיִּגַּע עַל פִּי. כְּנוּאָלָה מֵחֲרֶת מֵרֵעִי הַחוֹטֶם, זֶהוּ שֶׁכָּתוּב (יחזקאל ג) וְהָקֵא כִּי הָרְוּמִי. וְיֵשׁ שֶׁנִּבּוּאָתוֹ בְּיָד, זֶהוּ שֶׁכָּתוּב (הושע יב) וּבְיַד הַנְּבִיאִים אֲדַמֶּה. וְמֵחֲרִים לִכְּנִים בְּחַיֵּי הַמֶּלֶךְ, וְמֵחֲרִים לִכְּנִי וְלִכְּנִים. וְהָבִי בְּאוֹרַיְיתָא, בְּשִׁטֵּי"ם, רְאִיוֹ"ת, דְּרָשׁוֹ"ת, סוֹדוֹ"ת דְּסִתְרֵי תּוֹרָה, וּלְעֵילָא סִתְרֵי סְתָרִים לַה' הָכִי בְּקָרְבָּנִין אַף עַל גַּב דְּקָרְבָּנִין כֻּלְּהוּ לַיְהוָ"ה, אִיהוּ נָטִיל כֻּלָּא, וּפְלִיג קָרְבָּנִין לְמַשִּׁירָיָין דִּילֵיהּ. מִנְּהוֹן פְּלִיג לִכְלָבִים, אֵינוּן קָרְבָּנִין פְּסוּלִין, דְּיָהִיב לְהוֹן לְסָמְאֵ"ל כֶּלֶב, וּלְמַשִּׁרְיָיתֵיהּ. וּבְגִין דָּא הֲוָה נָחִית דִּיוּקְנָא דְּכֻלְּבָא. וּמִנְּהוֹן לְשֵׁדִים, דְּאִית בְּהוֹן כִּבְעִירָן, וּמִנְּהוֹן כְּמַלְאָכֵי הַשָּׁרֵת, וּמִנְּהוֹן כִּבְנֵי נָשָׁא. לְאֵינוּן דְּעוֹבְדֵהוֹן כְּשֵׁדִים, פְּלִיג קָרְבָּנָהוֹן לַשֵּׁדִים. וְכָךְ פַּזּוּרָה, פְּשָׁטִי"ם, רְלִיוֹ"ת, דְּרָשׁוֹ"ת, סוֹדוֹ"ת שֶׁל סִתְרֵי תּוֹרָה, וּלְמַעְלָה סִתְרֵי סְתָרִים לַה'. כָּךְ בְּקָרְבָּנוֹת, אַף עַל גַּב שֶׁקָּרְבָּנוֹת כֻּלָּם לַיהוָ"ה, הוּא לוֹקֵחַ הַכֹּל וּמְחַפֵּשׂ אֶת הַקָּרְבָּנוֹת לְמֻחְנוֹתָיו. מֵהֶם מְחַלֵּק לַכְּלָבִים, אוֹתָם קָרְבָּנוֹת פְּסוּלִים, שֶׁנּוֹתֵן אוֹתָם לְסָמְאֵ"ל הַכֶּלֶב וּלְמַחֲנוֹתָיו, וְלָכֵן הָיְתָה יוֹרֶדֶת דְּמוּת כֶּלֶב. וּמֵהֶם לַשֵּׁדִים, שֶׁגַּם בָּהֶם כַּבְּהֵמוֹת, וּמֵהֶם כְּמַלְאֲכֵי הַשָּׁרֵת, וּמֵהֶם כִּבְנֵי אָדָם. לְאוֹתָם שֶׁמַּעֲשֵׂיהֶם כְּשֵׁדִים, מְחַלֵּק אֶת קָרְבָּנוֹתֵיהֶם לַשֵּׁדִים. אֵלּוּ דְּעוֹבְדֵיהוֹן כְּמַלְאָכִין, פְּלִיג קָרְבָּנִין דְּלְהוֹן לְמַלְאָכִים, הֲדָא הוּא דִּכְתִיב (במדבר כח) אֶת קָרְבָּנִי לַחְמִי לְאִשַּׁי. דְּאֵינוּן קָרְבָּנִין דְּלְהוֹן, לָאו תַּלְיָין בִּבְעִירָן. דְּקָרְבָּנִין דִּבְעִירָן,אֵינוּן דְּעֵמֵי הָאָרֶץ. אֵינוּן קָרְבָּנִין (דמלאכין) דִּבְנֵי נָשָׁא, צְלוֹתִין וְעוֹבְדִין טָבִין. קָרְבָּנִין דְּתַלְמִידֵי חֲכָמִים, מָאֲרֵי מִדּוֹת, אֵלּוּ מָאֲרֵי רָזֵי דְּאוֹרַיְיתָא, וְסִתְרֵין גְּנִיזִין דִּבְהוֹן, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא נָחִית הוּא בְּגַרְמֵיהּ, לְקַבְּלָא קָרְבָּנִין דִּלְהוֹן, דְּאִיהִי תּוֹרַת ה' תְּמִימָה, שְׁכִינְתָּא קַדִּישָׁא, מֵי" מִדּוֹת. מֵלָּה שֶׁמַּעֲשֵׂיהֶם כְּמַלְאָכִים, מְחַלֵּק אֶת קָרְבָּנוֹתֵיהֶם לַמַּלְאָכִים. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב(במדבר כח)אֶת קָרְבָּנִי לַחְמִי לְאִשַּׁי. שֶׁאוֹתָם קָרְבָּנוֹתֵיהֶם לֹא תְּלוּיִים בַּבְּהֵמוֹת. שֶׁקָּרְבָּנוֹת שֶׁל בְּהֵמוֹת הֵם שֶׁל עַמֵּי הָאָרֶץ. אוֹתָם קָרְבָּנוֹת (של מלאכים) שֶׁל בְּנֵי אָדָם – תְּפִלּוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים. הַקָּרְבָּנוֹת שֶׁל תַּלְמִידֵי חֲכָמִים, בַּעֲלֵי מִדּוֹת, אֵלֶּה בַּעֲלֵי סוֹדוֹת תּוֹרָה וְהַסְּתָרִים הַגְּנוּזִים שֶׁבָּהֶם, הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא יוֹרֵד בְּעַצְמוֹ לְקַבֵּל אֶת קָרְבָּנוֹתֵיהֶם, שֶׁהִיא תּוֹרַת ה' תְּמִימָה, שְׁכִינָה קְדוֹשָׁה, מֶעֱשֶׂה מִדּוֹת. וְתַלְמִידֵי דְּרַבָּנָן, אֵינוּן מִלִּין דִּלְהוֹן כַּאֲכִילַת שְׁיָרֵי

מְנָחוֹת, וְאִית אָחֲרָנִין דְּמִתְגַּבְּרִין עָלְיֵיהוּ, דְּאוֹרַיְיתָא דִּלְהוֹן כַּאֲכִילַת מִנְחוֹת עַצְמָן, וְלָא שְׁיָרֵי מְנָחוֹת. וְאִית אָחֲרָנִין דְּאוֹרַיְיתָא דִּלְהוֹן אֲכִילַת קֳדָשִׁים, מַאֲכָלִים מִכַּמָּה מִינִין לְמַלְכָא. וְכָל מִנְחוֹת דְּמַאֲכָלִין דְּקָרְבָּנִין, מָנֵי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְקָרְבָּא לֵיהּ כֻּלְּהוּ בְּבִיתָא דִילֵיהּ, דְּאִיהִי שְׁכִינְתָּא. וְהַאי אִיהוּ פִּקּוּדָא לְקָרְבָּא קָרְבָּנוֹת בְּבֵית הַבְּחִירָה, לְקַיֵּים (ירמיה ט)כִּי אִם בְּזֹאת יִתְהַלֵּל הַמִּתְהַלֵּל וְגוֹ. וְתַלְמִידֵי רַבּוֹתֵינוּ, אוֹתָם הַדְּבָרִים שֶׁבָּהֶם כְּמוֹ כַּאֲכִילַת שְׁיָרֵי מְנָחוֹת. וְיֵשׁ מֵחֲרִים שֶׁמִּתְגַּבְּרִים עֲלֵיהֶם, שֶׁאוֹתָם אֲכִילַת קֳדָשִׁים, מַאֲכָלִים מִכַּמָּה מִינִים לַמֶּלֶךְ. וְיֵשׁ מֵחֲרִים שֶׁאוֹתָם אֲכִילַת שְׁיָרֵי מְנָחוֹת. וְיֵשׁ מֵחֲרִים שֶׁאוֹתָם אֲכִילַת מִנְחוֹת עַצְמָן, וְלֹא שְׁיָרֵי מְנָחוֹת. וְיֵשׁ מֵחֲרִים שֶׁאוֹתָם אֲכִילַת קֳדָשִׁים, מַאֲכָלִים מִכַּמָּה מִינִים לַמֶּלֶךְ. וְאֶת כָּל הַמִּנְחוֹת עַצְמָן, וְלֹא שְׁיָרֵי מְנָחוֹת. וְיֵשׁ מֵחֲרִים שֶׁאוֹתָם אֲכִילַת מִנְחוֹת עַצְמָן, וְלֹא שְׁיָרֵי מְנָחוֹת. וְיֵשׁ מֵחֲרִים שֶׁאוֹתָם אֲכִילַת קֳדָשִׁים, מַאֲכָלִים מִכַּמָּה מִינִים לַמֶּלֶךְ. וְאֶת כָּל הַמִּ

מַבִּיט וּמִשְּׁגִיחַ וְצוֹפֶה בִּי, בִּיכָלְתִּי לִגְרֹם לְאַבָּא שֶׁלִּי שֶׁבַּשָּׁמַיִם נָחַת רוּחַ וַאֲשַׁמֵּחַ אוֹתוֹ אוֹ שֶׁחָלִילָה, תִּגָּרֵם אַכְזָבָה גְּדוֹלָה כְּלַפֵּי שְׁמַיָּא, וְאִם סוֹבֵר כִּשְׁאָר הָרִאשׁוֹנִים שֶׁבֵּינָן שֶׁחָרַב הַבַּיִת חֶלְקָן מֵהַמִּצְוֹות לֹא נוֹהֲגוֹת, וְאָכֵן יָרְדָה חֲלִישָׁה לְעוֹלָם, יְרִידַת הַדּוֹרוֹת .וְזֶה גּוֹרֵם לוֹ שֶׁלֹּא יַאֲמִין בְּעַצְמוֹ בְּכוֹחוֹתָיו בְּכָל הַמַּתָּנוֹת שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ טָבַע בּוֹ וּמְצַפֶּה שֶׁיְּקַיֵּם אֶת בַּקָּשׁוֹתָיו הוּא. כִּי מִן הַשָּׁמַיִם נַעֲנוּ לוֹ, וְקִבֵּל כָּל כָּךְ הַרְבֵּה מַתָּנוֹת וְהוּא הוֹלֵךְ לוֹ לְדַרְכּוֹ , וּמֵאַן דְּכַר שְׁמֵיהּ לְכָל בַּקָּשׁוֹתָיו בִּתְפִלָּתוֹ, וְלָכֵן יֵשׁ לְהִתְחַזֵּק בֶּאֱמוּנָה וּבְטָחוֹן בְּהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ שֶׁהַכֹּל בְּיָדָיו יִתְבָּרֵךְ, וְהָאָדָם יָשִׂים בִּטְחוֹנוֹ בַּקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא וְיַעֲשֶׂה כָּל שֶׁבִּיכָלְתּוֹ בִּמְסִירוּת נֶפֶשׁ עַל כָּל מִצְוָה ,תְּפִלָּה ,בְּרָכָה וְכָל דָּבָר שֶׁבְּקְדֻשָּׁה לְמַעַן שְׁמוֹ יִתְבָּרֵךְ וּלְמַעַן שְׁכִינַת עוּזֵּנוּ. וְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יְסַיֵּעַ בְּיָדוֹ וְיַצְלִיחַ. וְיַאֲמִין בְּעַצְמוֹ וּבְכוֹחוֹתָיו. וְשֶׁיֵּדַע בִּידִיעָה בְּרוּרָה הַתְּקוּעָה חָזָק בְּלִבּוֹ וּבְמוֹחוֹ שֶׁהַשֵּׁם אוֹהֵב אוֹתוֹ אַהֲבָה עַזָּה שֶׁלֹּא נִתָּן לְתֵאַר, וּמְצַפֶּה לְנָחַת רוּחַ מִבְּנוֹ אֲהוּבוֹ. וְעֶצֶם יְדִיעָה זוֹ מְחַזֶּקֶת מְאֹד וְנוֹתֶנֶת שִׂמְחָה וְרוֹגַע לַנֶּפֶשׁ בַּעֲבוֹדַת הַשֵּׁם הַתְּמִידִית. ☜ רְאִיָּה שֶׁבִּיעִית: רָאִינוּ מִקְרִים שֶׁבָּהֶם הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ מַרְאֶה לְךָ כָּזֶה רְאֵה וְקַדֵּשׁ, שֶׁאִם חָשַׁבְתָּ חָלִילָה שֶׁהַנֵּה הָדוֹר הַזֶּה יַתְמֵי דְּיַתְמֵי זֶה נָכוֹן מְאֹד, אֲבָל הַשֵּׁם מַרְאֶה לְךָ שֶׁנִּתָּן גַּם בַּדּוֹר הַזֶּה לְהַגִּיעַ לִדְרָגוֹת שֶׁאָדָם לֹא מַאֲמִין. וּכְגוֹן מַעֲשֶׂה שֶׁהִכַּרְתִּי בְּאֹפֶן אִישִׁי אֵצֶל מִשְׁפָּחָה שֶׁהַבַּת הַגְּדוֹלָה שֶׁלָּהֶם חָלְתָה בַּמַּחֲלָה הָאֲמַיְמָה בַּר מִינָן וְהָיְתָה כְּבַת 11 וְהַהוֹרִים לֹא הֶאֱמִינוּ מֵאַיִן לְיַלְדָּה שֶׁלָּהֶם טֹהַר הַמִּדּוֹת וְאֱמוּנָה חֲזָקָה כָּל כָּךְ שֶׁיּוֹקֶדֶת בְּלִבָּהּ הַטָּהוֹר. וּמַעֲשֶׂה שֶׁהָיָה כָּךְ הָיָה, בְּאֶמְצַע נְסִיעָה בָּרֶכֶב בְּקָשָׁה הַיַּלְדָּה מֵאָבִיהָ לַעֲצֹר בַּבַּקָּשָׁה בְּצַד הַדֶּרֶךְ, שָׁאַל אָבִיהָ אוֹתָהּ לְשֵׁם מָה הוּא צָרִיךְ לַעֲצֹר ?, אָמְרָה לוֹ שֶׁהִיא רוֹצָה לוֹמַר "בָּרוּךְ שֶׁאָמַר" בְּעֲמִידָה, שְׁמַעְתָּם ?! הַיַּלְדָּה בְּקָשָׁה זֹאת אֲפִלּוּ שֶׁיָּדְעָה שֶׁהִיא לֹא תֵּחָבֶת וְשֶׁזֶּה צוֹרֵךְ פְּנִימִי עָמוֹק שֶׁהִיא חָשָׁה בְּנִשְׁמָתָהּ הַטְּהוֹרָה, וְעוֹד שֶׁהִיא יָדְעָה שֶׁיָּמֶיהָ קְצָרִים וְהִיא זֹאת שֶׁעוֹדְדָה אֶת הוֹרֶיהָ שֶׁאֵין לָהֶם מָה לִדְאֹג לָהּ הִיא תִּשְׁמֹר עֲלֵיהֶם מִלְּמַעְלָה, וְשֶׁהִיא תִּהְיֶה בִּמְקוֹם טוֹב בְּגַן עֵדֶן, הַהוֹרִים הָיוּ הֲמוּמִים וְנִדְהָמִים, וְהִתְחַזְּקוּ מְאֹד. נִפְלָא. וּלְעִנְיָנֵנוּ מֵאַיִן לָהּ יִרְאַת שָׁמַיִם בְּדַרְגָּה שֶׁכָּזֹאת בְּדוֹרֵנוּ? אֵין זֹאת אֶלָּא מַתָּנָה שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ שָׁלַח בָּדוֹר שֶׁלָּנוּ לְהַרְאוֹת לְכָל מִי שֶׁעֵינָיו בְּרֹאשׁוֹ ,שֶׁהַכֹּל נִשְׁאַר כִּשְׁהָיָה, זֶה רַק תְּלוּי בִּרְצוֹן הָאָדָם, וּבִמְסִירוּת נַפְשׁוֹ. וְלָכֵן הִתְגַּבֵּר כַּאֲרִי וְהִשְׁלֵךְ אֶת "הַקָּנֶה הָרָצוּץ" הַזֶּה וְהַעְתֵּר בַּתְּפִלָּה לִפְנֵי בּוֹרֵא עוֹלָם וְתִרְאֶה כַּמָּה יְכוֹלוֹת מְדַהִימוֹת יֵשׁ בְּךָ. וּמִכָּיוָן שֶׁאֲנַחְנוּ נִמְצָאִים בִּתְקוּפַת יְמֵי הָעֹמֶר שֶׁהֵם יָמִים שֶׁל בְּנִיָּה בִּיסוֹדוֹת לָכֵן בַּשָּׁבוּעַ הַשִּׁשִּׁי שֶׁהוּא הַיְסוֹד חָרְדוּ חַכְמֵי יְשִׁיבַת בֵּית אֵל לְתַקֵּן בַּיְסוֹד וּבִשֹּׁרֶשׁ כִּדְבָעֵי כְּדֵי שֶׁכָּל הַשָּׁנָה כֻּלָּהּ תִּהְיֶה מַצְלַחַת בס"ד וכ"כ הַמְקַבֵּל הָאֱלֹקִי רַבִּי שָׁלוֹם שַׁרְעַבִּי שֶׁיְּמֵי סְפִירַת הָעֹמֶר הֵם הַשֹּׁרֶשׁ לְכָל הַתּוֹרָה כֻּלָּהּ.

מְלֻקָּט מִנְּחַת יִצְחָק

פִּלְאֵי הַבּוֹרֵא רַחֲמָנָא לִבָּא בָּעֵי – לֵב הָאָדָם – הַזּוֹכֶה לְהַשִּׂיג אוֹר הָרִאשׁוֹן בַּלֵּב יַשִּׂיג יַשְׁרוּת הַלֵּב

☜ איזהו בן עולם הבא זה הסומך גאולה לתפלה של ערבית אין הפירוש הסמיכה באמירה בפה בלבד רק דענין גאולת מצרים שנצטוינו לזכור תמיד בכל יום, **היינו לזכור הופעת האור מצד השי"ת שהיה אז ביציאת מצרים** שבכל המכות יצאו מהקלי' ונכנסו לעשר מדות דקדושה ובמכה ט' כתיב ולכל בני ישראל היה אור וגו', ואחר כך במכה עשירית האור יותר ובקי"ס ראתה שפחה כו' מה שלא ראה יחזקאל, ובגאולה צריך להזכיר מכת בכורות וקי"ס כמ"ש (בירושלמי ומשמות רבה פ' כב) וההזכרה היינו שיאיר בלב האור מיום ראשון, וזהו מצות זכירת יציאת מצרים בכל יום ולסמוך זאת לתפלה שהוא כעומד לפני מלך מדת מלכות ואומר א"ד שפתי תפתח ושם א"ד הפותח פה ויהיה שכינה מדברת מתוך גרונו כמ"ש בס' נועם אלימלך עמ"ש מנין שהקב"ה מתפלל (ברכות ז.) היינו בפיפיות בנ"י, תפלתו שגורה היינו לשון שליחות, ובזה מדקדוק מ"ש הסומך גאל"ת של ערבית ולמה לא זכר של שחרית, אך בשחרית בסמיכת גאולה לתפלה אמת ויציב היינו שמאיר לו בבחינת אמת כמ"ש (בזח"ג ר"ל ע"א) איהו אמת ואיהו אמונה, ובלילה שאינו מפורש כ"כ בבחי' אמת אומרים אמת ואמונה שעל ידי אמונה יכולים גם כן להשיג אור האמת, וכעין מ"ש (פסחים נו.) נסתלק ממנו שכינה וכו' כשם שאין בלבך אלא אחד וכו' (ונת' כ"פ) ובשחרית בסומך גאולה לתפלה לא הוצרך לומר שהוא בן עולם הבא, ועז"א ברב ברונא דלא פסק חוכא מפומי' כולא יומא, עפמ"ש (סופ"א דתענית) ולא הכל לשמחה צדיקים לאורה כו' וכתיב אור צדיקים ישמח שהשמחה שלו הוא כשמופיע לו אור בלב ומשיג ישרות הלב, ויום הוא בבחינת אמת וכאמור, רק אמר לרבותא דאף מי שסומך גאלה לתפלה של ערבית דהגם שאין מאיר לו כ"כ בבחינת אמת מ"מ כשמשיג זה אף בבחינת אמונה הוא גם כן בן עולם הבא. וכן בשבת שהיא מהימנותא שלימתא אומרים נהורי' ישרי בה, וזהו אמונה כך אין בלבנו אלא אחד, וזה ענין מ"ש (סנהדרין צח.) ריב"ל אשכחי' לאליהו וכו' א"ל אתינא לעלמא דאתי א"ל אם ירצה אדון הזה, ומה שאל לו הא כ"י יל"ח לעולם הבא. רק י"ל ששאל אם הוא ראוי לכך להיות תיכף לעולם הבא כעין מ"ש התוס' מזומן לחיי עולם הבא בלא משפט וכו', ואמר אחר כך (שם) מה אמר לך א"ל שלום עליך בר לואי א"ל אבטחך לך ולאבוך לעלמא דאתי, ומה הענין שלום שאמר לו שיהיה מוכח מזה הבטחה לעולם הבא, אך הענין כמ"ש דהשאלה הי' אתינא לעלמא דאתי תיכף בחייו כמו שהיה באמת אח"ז. וע"ז א"ל אם ירצה וכו' שזה תלוי ברצון השי"ת ולא בזכות מעשים, ובזוהר הקדוש (ויקרא י"ב ע"ב) שלום במרומיו דא יעקב דכ' תתן אמת ליעקב וכ' האמת והשלום אהבו דאמת ושלום קשור דא בדא, וביעקב שזכה לאור בבחינת אמת איתא (תענית ה:) יעקב אבינו לא מת, וכן פנחס דכ' בו הנני נותן לו את בריתי שלום נכנס חי לג"ע למ"ד פנחס זה אליהו (ב"מ קיד. ובפירש"י) וז"ש לו אבטחך לעלמא דאתי שיוכל לזכות בחיים לעולם הבא וכמו שמצינו באמת שנכנס ריב"ל חי לג"ע (כמ"ש כתובות עז:) וזה היה גם כן בשביל דמיכרך בהו בבעלי ראתן ועסיק בתורה (כמש"ש בגמרא). ומ"ש לאבוך. מפני שקרא אותו בשם אביו בר לואי, ואיתא בגמרא (מגילה טו.) כ"מ ששמו ושם אביו בנביאות בידוע שהוא נביא בן נביא ולכן הבטיחו גם על אביו שהוא בן עולם הבא בחייו. רק שזכה לזה בפועל ריב"ל דזה תלוי אם ירצה האדון וכאמור, וכן כל האומר תהלה לדוד כו' מובטח לו שהוא בן עולם הבא אין הפי' על האמורה בלבד רק על הכוונה דאית בי' תרתי א"ב ופותח את ידיך, והיינו שמאיר לו ההכרה שהכל מהשי"ת ה' רועי וגו' וא"ב מורה על ד"ת. וע"ז מובטח לו שהוא בן עולם הבא היינו שעדיין לא זכה להשיג אור הראשון רק מובטח לו שיזכה להשיג אור הראשון ולהיות רואה עולמו בחייו, וכן כאן בסיום התלמוד וסיום פ' התינוקות וסיום מס' נדה שמורה הכל על תיקון פגם הברית וכמו שאמרנו מסיים כל השונה הלכות בכ"י מובטח לו שהוא בן עולם הבא **שעל ידי עסק התורה שבעל פה וחידושי תורה יזכה לברכת עולמך תראה בחייך.** להשיג בחייו מאור הראשון שהוא שכר עולם הבא וזה שייכות מאמר זה לסיום התלמוד שמתחיל בת' ומסיים בת' שמורה על העתיד וכאמור. שגם הלימוד בתלמוד הוא כשונה הלכות ושיזכה על ידי זה להיות רואה עולמו בחייו ולהיות תלמודו בידו ובחייו יהיה בן עולם הבא כאמור. פרי צדיק

מְלֻקָּט מִנְּחַת יִצְחָק

תּוּפִּינִים לְשַׁבָּת קוֹדֶשׁ - עַל יְדֵי יְהוּדָא דמ"ט אַתְוָן מַגִּיעַ אוֹר הָדָשׁ

☜ וספרת לך שבע וגו' והיו לך ימי שבע וגו' אם בחקתי וגו' (כה ה, כו ג). ויש לדקדק, שלכאורה תיבת ימ"י מיותר הוא. גם יש להבין בפסוק (כו מב – מג) וזכרתי את בריתי יעקב וגומר והארץ תעזב וגו', שלכאורה אין לו פירוש, שמשמע שמחמת וזכרתי את בריתי לכן והארץ תעזב וגו'. ולהבין זה נקדים דהנה כתיב (תהלים קלג ג) כי שם צוה ה' את הברכה חיים עד העולם, וזה קאי על ירושלים עיר הקודש שנקראת לבנון על שם שמלבין עונותיהם של ישראל (יומא לט:), ונקראת לבא דעלמא (ע' זח"ג רכא:) כמשל האדם שעיקר חיותו תלוי בדם הנפש שבלב ומשם יתחלק החיות לכל האברים, כך ירושלים עיר הקודש הוא לבא דעלמא, ושם הוא עיקר החיות ושפע טוב, שכל החיות הן חיות רוחני הן חיות גשמי הוא בא תחלה לירושלים עיר הקודש לבחינת לב ואח"כ מתחלק בפרט לכל העולם, הן בחינת קדושה הן בחינת גשמיות, וכן בעולמות העליונים וד"ל. והוא נקרא יובל עלמא דחירות, בחי' י"ו ל"ב, ר"ל בחינת לב ובתוכו י"ו, שמרמז על שני הבחינות הנ"ל, כי יו"ד מורה על בחינת קדושה (זח"ב מב.), וא"ו מורה על המשכת חיים תתאה (כמאמר (ע' ת"ז ת' נ' פו:), יו"ד לגבי ה"א וא"ו לגבי ה"א), וכשיש בבחינת ירושלים ב' המשכות הנ"ל נקרא בחינת יובל ל"ב י"ו. ובחינה זו ממשיכין בכל יום על ידי שמע ישראל יהודא עילאה וברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד יהודא תתאה, שהוא בחינת ירושלים, שהם מ"ט אתוון דיהודא כידוע (ת"ז הקדמה יד.). וזהו וספרת לך, ר"ל שתספור ועל ידי זה והיו לך ימי שבע וגו' תשע וארבעים שנה מרמז למ"ט אתוון דיהודא עילאה ותתאה ר"ל שכל הימים בכל יום ויום צריך האדם להמשיך מ"ט אתוון דיהודא בבחינת ירושלים, ונעשה בחינת יובל ל"ב י"ו, כי זהו עיקר עבודת האדם בכל יום ובכל שעה לבנות בחינת ירושלים כידוע (ע' זח"א קלד., ע' חסל"א מעין ראשון נהר כד ע' ת"ז ת' ו' כב.:), שתהיה בחינת יובל. וגם נקראת חקת כמאמר הכתוב (ישעיה מט טז) הן על כפים חקותיך וגו' דקאי על ירושלים, ופירש הכתוב הן על כפים, ר"ל כפים הם יד ימין ויד שמאל בחי' חסד וגבורה (ת"ז הקדמה יז., זח"ג קמב.), בחי' אברהם ויצחק (זח"ג לא.), היינו אהבה ויראה (ת"ז ת' י' כה:), שעל ידם

נחקקה

נחקקה ונבראת ירושלים, ואז נקראת חקת ר"ת של "חקל "תפוחין "קדישין שהוא בחינת ירושלים כידוע (זח"א קמב: ע' פרדס שכ"ג ערך שדה) וזהו פירוש הכתוב וזכרתי את בריתי יעקב ואף את בריתי יצחק ואף את בריתי אברהם וגו' והארץ תעזב מהם וגו', ר"ל על ידי שאזכור ברית אברהם ויצחק בחי' חסד וגבורה, עי"ז והארץ תעזב מלשון ישועה, כמו עזוב תעזוב (שמות כג ה), היינו על ידי חסד וגבורה נעשה הישועה לבחינת ירושלים בחינת ארץ שהיתה שממה בתחלה, וזהו ותרץ את שבתותיה וגו', ועל ידי בחי' חסד וגבורה תהיה עזובה ישועה. וזה אם בחקתי תלכו, ר"ל שתמיד תלכו באותה בחינה לעשות בחינת חקת עם י"ו, שתהיה בתוכה בחינת י"ו ונעשה בחקותי (ואף על פי שבתורה נכתבה בחקתי בלא וא"ו, מכל מקום החולם מורה על אות וא"ו כידוע (ת"ז ת' ע' קכו: ע' פרדס שכ"ח פ"ב)). גם מרמז על ידי מה תעשה זאת, ע"ז אמר על ידי בחינת תלכו, גימטריא אברהם יצחק כנ"ל. ואז ממילא ואת מצותי תשמרו ועשיתם אותם ונתתי גשמיכם בעתם וגו', ופירש רש"י בלילי רביעית ובלילי שבתות וכו'. פירוש, גשם מרמז לבחינת אור שעל ידי הספירה הנ"ל, כמאמר הכתוב ויקרא כה ח) שבע שנים שבע פעמים, פירוש שבע פעמים שבע פעמים שבע, על דרך הכתוב (ישעיה ל כו) והיה האור הלבנה כאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים,

ואיתא בתרגום יונתן (שם) שבעתים פירוש ז' פעמים, ז' פעמים ז',(מספר תלת מאה וארבעין ותלת, עולה גימטריא גש"ם, וזהו בחינת ואור החמה וגו' כאור שבעת הימים, שמרמז על בחינת אור הנ"ל שבא על ידי יחודא דמ"ט אתוון כנ"ל, ויהיה אור חדש על ציון תאיר (ברכת יוצר אור), פירוש שיומשך אור חדש מבחי' חסד וגבורה כנ"ל, ויהיה בחינת י"ו בבחינת ל"ב, בבחינת ירושלים כנ"ל, (היינו שיהיה בבחינת ירושלים בחינת י"ו בחינת המשכה רוחניות מלמעלה על ידי יו"ד, והמשכה גשמיות למטה על ידי וא"ו). וזהו בלילי רביעית ובלילי שבתות, כידוע שה"א אחרונה שבשם מרמז על ירושלים (זח"ג כט.), נקראת לפעמים רביעית (זח"ג רמו.), כי הוא אות רביעית שבשם העצם ב"ה, ונקראת לילי שבתות על שם שהוא בחינת שבת נייחא דעלמא (ע' זח"ג קח.). ואז כשיתמלא בחינת ירושלים עם בחינת י"ו, אזי ורדפתם את אויבכם ונפלו לפניכם לחרב וגו', כי ברצות ה' דרכי איש גם אויביו ישלים אתו (משלי טז ז), כי על ידי מעשה האדם הטובים נתהפך מאויב ונלקח ממנו אות וא"ו שמורה על המשכת החיים לאויב, ונעשה מן אויב אי"ב גימטריא י"ג גימטריא אהבה, וגם שיהיה בידך הוא"ו לבחינת חרב (ע' ת"ז ת' כא סא:) להרוג בשונאים של ישראל, שנזכה לזה אמן כן יהי רצון. בת עין דרוש לפרשת בהר

מְלֻקָּט מִגִּנַּת יִצְחָק

פֶּסַח סְפִירַת הָעֹמֶר וְחַג הַשָּׁבוּעוֹת – מְעַט נִיצוֹצוֹת וְגַרְגִּירִים בַּעֲבוֹדַת הַשֵּׁם – ה'

☜ ואשר המה עשירי עם ומאציליה לא יעלו על לב לעולם, רחוק מרשעים ישועה וחשוקיהם כסף ומלאו אמתחותיהם כסף כאשר יוכלון שאת ורובם שרויים בשלוה ויתערבו בגוים שרי העמים ורחוק מהם העתר על הגאולה כי לא חסרו דבר ובעמל אנוש אינימו, ואחריהם הריקים ופוחזים ההולכים בשרירות לבם הרוג בקר ושחוט צאן ויתר החמדות כי גם הנה אלה רשעים רחוק מהם הישועה, יען בזמן ההוא תגלה ותראה שבר פושעים וחטאים ומה להם לבקש לקרב יום אידם. ☜ והאחרון הכבוד נשיאי הדור ומנהיגיו חלק לבם זה מזה ולעולם אינן בהסכמה אחת ויקנאו זה בזה, ומצד זה אינן מתאחדים בכנופיא לתקן פרצות הדור, וכל איש הולך בשרירות לבו והטוב בעיניו יעשה כי תמיד הוא מראה מ"ט פנים טהור על השרץ שבידו הטמטא והמדמע קדש בחול וחול בקדש והיה כצדיק כרשע כקטון כגדול, וה' הטוב יכפר בעד. ☜ והאיש הנלבב יחלה על שבר בית יוסף ולו בכח יגבר כארי לעשות רצון אבינו שבשמים בכל מעשה המצוות, וביותר במצוה זו אשר היא חביבה מאד בעיני אבינו שבשמים להגן בעדינו ולהשיב עטרה ליושנה וארמון על משפטו ישב כבראשונה וירם קרן משיחו וקרנים מידו לו, בהם עמים ינגח אפסי ארץ וזרח בחשך אור לישרים בליבותם ☜ סגולת הספירה לטהר הנפש על ידה וכבר כתבנו למעלה כי סגולת מצוה זו גם היא לטהר את הנפש אשר לא מטוהרה היא בפשע וחטאה, ועל כן יאותה לנו לכוין כל אלה הדברים

בספירה זאת לטהר את נפשנו אשר היא מתקדשת מטומאתה ואת אשר פיגלנו והטלנו חלשי"ם ומום בקדשי שמים והגברנו הדינין, ובכח סגולת הספירה הזאת הנחה למ"דינות עשה וחסד ה' מעולם. ☜ סגולת המצוות לעורר עליונים, וביאור הכתוב כי חלק ה' עמו ואולם יתר פרטי הכוונות שבספירה הזאת עמקו מאד ולא כל אדם זוכה לתעלומותם כי אם מי שכריסו מליאה לה הדעת והתבונה וכל אדם אינו חייב אלא כשיעורו, כי כל מצוה אפילו הקלה שבקלות יש לה כח ושורש במרכבה עליונה אשר משם נמשך הענין למטה בארץ ובקיום המצוה מתעורר הכח העליון דוגמתו ושורשו למעלה ומוסיף כח וגבורה בפמליא של מעלה, ואף כי לא ידע שכו"ל רמיזת הענינים יש לכל איש ישראל לאל ידו לעורר כח העליון ועל זה נאמר כי חלק ה' עמו כי הקדוש ברוך הוא חלק מכבודו להם ויפח באפם נשמת רוח חיים והחלק ידובק בכל, כמו המשיחה והחבל הקשור בראשו אחד למעלה וראשו השני למטה שמי שאוחז בראשו של מטה ומתעסק בו בכל כחו מנענע ראשו העליון כמו שכתבו המקובלים הקדמונים ז"ל, ועיקר הכל לכוין בלבו כפי כח ידיעתו [על דעת המכווניס לממ] ויחשוב במחשבתו שלא נעלם ממנו שיש עוד פנימיות ענייני הסודות, ויהיה לבו לשמים בתחינה ובקשה שיהיו לרצון אמרי פיו והגיון לבו כאילו כיוון כל אלה ויכלול כוונתו עם מעשה המצוה של היודעים והמכוונים תעלומיה. המ"י עומר

מְלֻקָּט מִגִּנַּת יִצְחָק

לִקְחֵי הַפָּרָשָׁה לְשַׁבָּת – עַל יְדֵי בְּחִינַת הַסְּפִירָה נִזְכֶּה שֶׁיִּכְּנוּ דְּרָכָי לִשְׁמֹר חֻקֶּיךָ.

☜ וזהו סמכוני באישות (שה"ש ב ה), ואמרו רז"ל (ת"ז ת' יט לט:) תרי אישות, איש ואשה, ר"ל איש באות יו"ד ואשה באות ה', שצריך האדם לחבר אותם יחד, בחינת יו"ד שהיא בחינת קדושה לבחינת ה' שהיא בחינת גשמיות, ובחבורם יחד היינו שמי"ם ואר"ץ י"ה, עולה בחינת שב"ת, שנכלל בו בחינת דע"ת בכו"ר ראשית כנ"ל. ולזה המקדש אינו דוחה שבת (יבמות ו.), כי מי שיש לו בחינת שבת בשלמות בהתכללות כל הבחינות הנ"ל, אינו צריך לבחינת המקדש כנ"ל. וכן מי שיש לו בחינת דע"ת בשלמות כנ"ל, כאלו נבנה המקדש בימיו (כנ"ל), היינו שיש בו בחינת מקדש כנ"ל, על ידי שמהפך חשוכא לנהורא כמו בקרבנות שבמקדש ממש כנ"ל. וזהו שדרשו רז"ל הגזרה שוה מן בריאת העולם, היינו כי ויהי ביום השמ"יני מרמז לבחינת דעת שהוא שמינית במדות העליונות ממטה למעלה, שהוא למעלה מבחינת שבעת ימי בראשית אחר שעלו בבחינת אח"ד בחינת אחדות, וזהו ממש ויהי ערב ויהי בוקר יום אחד (היינו שכל השבעת ימי בראשית עלו לבחינת אחד בחינת דעת) בחינת הפיכת חשוכא לנהורא, מדת הדין למדת הרחמים, בחינת גשמיות לבחינת קדושה. ולכן אז קרא משה לאהרן ולבניו ולזקני ישראל וגו', אעפ"י שזקני ישראל לא היו רשאים להקריב קרבנות על המזבח ממש, אבל מחמת הבחינת דע"ת שהיה להם בשלמות כנ"ל, והיה ממש כמו הקרבת הקרבן על המזבח, לכן גם הם היו כמו הכהנים. מאמר חז"ל באותו היום היתה השמחה לפני המקום כיום שנברא בו העולם, היינו שהשמחה היתה שנשלם בו עיקר כוונת ורצון הבורא ב"ה בבריאת העולם, שהיו אז כל הבחינות הנ"ל בשלמות שבשבילם נבראו שמים וארץ כנ"ל. ועל ידי בחינת שב"ת הנ"ל בהתכללות כל הבחינות הנ"ל, שנתקרבו ישראל לבחינת קדושה ונעשו חלק ה' ממש, נעשו חביבים לפני ה' כצאן החביבה על בעלה ומונה אותם תמיד, כדאיתא בגמרא (ע' רש"י במדבר א א, שמות ל טז). וזהו שאמר הכתוב (ויקרא כג טו) וספרתם לכם ממחרת השבת,

היינו שהכתוב מזהיר לישראל שיהיו נזהרים שיהיה להם בחינת מספר, היינו שיהיו מנוין בכל פעם כצאן החביבה על בעלה, ועל ידי מה יהיו חביבים, ע"ז אמר הכתוב ממחרת השב"ת, היינו על ידי שיהיה להם בחינת שב"ת בשלמות בהתכללות בחינת דע"ת וכל הבחינות הנ"ל, בתשובה שלמה כנ"ל. לכן אנו מתפללים תיכף אחר ספירת העומר ואומרים לטהרנו מקליפו"תינו ומטומא"תינו. היינו שיש ב' בחינות חטאים, בחינה א', **כשחוטא האדם, ואח"כ תיכף משים ללבו מה שפעל ועשה, ומבין גודל הפגם, ומתחרט מאוד ולבו נשבר בקרבו ע"ז, ומודה ועוזב ומתפלל לה' בלב שלם, ומעורר בחי' חסד ורחמים רבים מלמעלה, ונתכפר לו.** ועל בחינה זו אמר דוד המלך ע"ה (תהלים מ יג) כי אפפו עלי רעות עד אין מספר וגו' עצמו משערות ראשי ולבי עזבני, פירוש כך אמר דוד המלך ע"ה אעפ"י שאפפו עלי רעות היינו העבירות, עד שאין לי בחינת מספ"ר, היינו להיות בבחינת צאן החביבה על בעלה שמונה אותם כנ"ל, מ"מ בחינת לב"י עזבני, היינו לב"י מרמז לבחינת צור לבב"י וחלקי אלהים לעולם (תהלים עג כו), היינו בחינת חלק ה' שיש בקרבי, זהו עזבנ"י (מלשון עזוב תעזוב עמו (שמות כג ה), לשון עז"ר וסעד) והיה לי לעזר ולסעד להתחרט מיד ולהבין מה שפגמתי ולשוב בתשובה שלמה, לכן רצה ה' להצילני וגו'. ובחינה הב', הוא כשהחוטא אינו רואה את נגעיו כלל, וזהו טומאה ממש, ולבחינה זו רמז דוד המלך ע"ה בפסוק (שם) השיגוני עונותי ולא יכולתי לראות, היינו שהחוטא אינו יכול לראות עונותיו, והוא טומאה ממש, ועל זה צריכים עזר משמים לצאת מטומאה זו. ☜ וע"ז אנו מתפללים שיטהר אותנו ה' משני הבחינות הנ"ל, כדי שנשיג בחינת ספיר"ת העמ"ר, היינו על ידי בחינת עמ"ר גימטריא י' פעמים א"ל (פע"ח ש' ספירת העומר פ"ו), בחינת חסד אל (תהלים נב ג), שימשיך עלינו חסדו שנזכה לבחינת תשובה בשלמות, ועי"ז ממילא יהיה לנו בחינת ספיר"ה הנ"ל, כצאן החביבה על בעלה. ומרומז בפסוק (תהלים קיט ה)

אחל"י

אחל"י יכונו דרכי לשמור חקיך. היינו אחל"י גימטריא מ"ט, מרמז לבחינת ספירת העמר מ"ט יום, ועל ידי בחינת הספירה נזכה שיכונו דרכי לשמור חקי"ך, גימטריא חל"ק, היינו להיות נקרא חל"ק ה' ממש. גם חקיך מרמז לבחי' חסד גבורה ביחד, בחינת דעת הנ"ל, היינו חקי"ך שורש המלה הוא ח"ק, וכשנתחלף הק' לג' (שהם ממוצא א') נעשה ח"ג, ר"ת של ח"סד ג"בורה, מרמז לבחינת דע"ת הנ"ל, שנזכה לזה כן יהי רצון אמן:

מְלֵקֵט מִגִּנֵּת יִצְחָק

פִּלְפִּלִין מְפֻלְפָּלִין – לְהִתְפַּלֵּל כְּנֶגֶד 'מַרְאָה'

רְאוּבֵן, הַיּוֹשֵׁב בְּמִזְרַח בֵּית הַכְּנֶסֶת, מַקְפִּיד מִידֵי תְּפִלַּת עַרְבִית לְהָסִיט אֶת הַוִּילוֹן ע"מ לְכַסּוֹת אֶת הַחַלּוֹן שֶׁלְּפָנָיו, שִׁמְעוֹן יְדִידוֹ הִתְפַּלֵּא עַל כָּךְ שֶׁלַּמְרוֹת שֶׁאֵין הַחַלּוֹן פּוֹנֶה אֶל עֵבֶר בָּתִּים וּבְזְמַן שֶׁאֵין שֶׁמֶשׁ, ג"כ מַקְפִּיד לְסַגֵּר הַוִּילוֹן הֵשִׁיב רְאוּבֵן, אֲנִי עוֹשֶׂה כָּךְ מִשּׁוּם שֶׁאֵין לְהִתְפַּלֵּל כְּנֶגֶד 'מַרְאָה'. הִתְפַּלֵּא שִׁמְעוֹן, הֲלֹא הַחַלּוֹנוֹת בְּבֵיהכ"נ אֵינָם כֹּה חֲלָקוֹת וּמְלֻטָּשׁוֹת כְּמַרְאָה, וּמִמֵּילָא הַדְּמוּת אֵינָהּ מִשְׁתַּקֶּפֶת בְּצוּרָה בְּרוּרָה. מָה גַּם, שֶׁרָאִינוּ רַבִּים וְטוֹבִים שֶׁמִּתְפַּלְּלִים בְּאוּלַם שְׁמָחוֹת, וְלֹא חָשְׁשׁוּ לְכָךְ שֶׁבְּבוּאָתָם מִשְׁתַּקֶּפֶת בְּבֵרוּר עַל הַמַּרְאוֹת הַפְּרוּסוֹת מִקִּיר לְקִיר, וְלֹא שָׁמַעְנוּ לַחֲכָמִים שֶׁהֵעִירוּ עַל כָּךְ . עוֹד הוֹסִיף לְטָעֵן, שֶׁבְּבֵית כְּנֶסֶת יֵשׁ טַעַם נוֹסָף לְסִמּוּךְ לְהָקֵל, מִשּׁוּם שֶׁאֵין הַחַלּוֹנוֹת עֲשׂוּיִם לְשֵׁם מַרְאָה, וְאִם נָבוֹא לְהַחֲמִיר גַּם בְּכָךְ, נִצְטָרֵךְ לְהַחֲמִיר מִלְּהִתְפַּלֵּל בְּמָקוֹם שֶׁיֵּשׁ כְּרִיכוֹת סְפָרִים חֲלָקוֹת, אוֹ שֶׁלְּחֲנוּת פּוֹרְמִיקָה, וְכָל כְּיוֹ"ב. הַשְּׁאֵלָה הִיא, הַצֶּדֶק עִם מִי ? תשובות אי"ה בשבוע הבא

מְלֵקֵט מִגִּנֵּת יִצְחָק

הֲכָנָה לְקְרַאת חַג שָׁבוּעוֹת הבעל"ט ג'– הַמַּדְרִיךְ הַמְּקֻצָּר

אחי ורעי הנה ידוע ומפורסם צורך עבודת המידות בכל שנות חיינו שזה עיקר עבודת חיינו ובפרט בימי העומר כהכנה כדבעי לקבלת התורה בפן האישי כל אחד לפום חורפיה. ואמנם כולנו קוראים בשבתות שבין פסח לעצרת פרקי אבות, אבל עדיין הדרך הסלולה כיצד להתקדם בדרך ישראל סבא לא ברורה מספיק לזמנינו הלכה למעשה כדי לעצור ולקבל החלטה אמיתית בעצמי להתחיל לתקן את עצמי בקום עשה. ולכן ראיתי לנכון להביא מעט מחז"ל הקדושים כעין "מדריך מקוצר ממש עיקר התמצית להתעלות בעבודת השם כל אחד כדרגתו וראיתי שיפה עשה רבינו אברהם אזולאי זצ"ל בספרו "בריכת אברהם" המחולקת לשקתות המים האיך ירגיל האדם עצמו במדות בהסבר בשפה השוה לכל נפש ,והנה נכנסנו כבר לשבוע החמישי של הספירה ונראה כיצד לתקן את הנצח והוד . איתא בשוקת הכ"ט היאך ירגיל האדם עצמו במדות נצח והוד יחד, וכל אחד לעצמה: ראשונה עיקרם הוא לסייע לומדי תורה ולהחזיקם אם בממונו או במעשיהו, להזמין להם צרכיהם שמוש והזמנת מזון והפקת כל רצונם שלא יתבטלו מדברי תורה, וכן שלא לגנות תלמודם שלא יתרפו מעסק התורה, ולכבדם ולהלל מעשיהם הטוב שיתחזקו בעבודה, ולהזמין להם ספרים לצורך עסקם, ובית המדרש, וכל כיוצא בזה, שהוא חזוק וסעד וסמך לעוסקי תורה, הכל תלוי בזה, ברב או במעט, סוף דבר כל מה שירבה בזה לכבד התורה ולהחזיקה, בדיבור בגופו ובממונו, ולעורר לבם אל התורה שיחזקו בה, הכל תלוי באלו השתי ספירות, מפני שאלו הם נקראים מחזיקי"ם ותומכי"ה, וכיוצא. עוד צריך שילמד מכל אדם כענין מכל מלמדי השכלתי, והיינו וכל בניך למודי ה', וכיון שהוא נעשה תלמיד לכל זוכה להיות מרכבה לנצח והוד לימודי ה', והמשפיע אליו תורה במדרגת התפארת, והרי בהיותו יושב ולומד אותו הענין זוכה אל התפארת שישפיע בנצח והוד והוא במדרגתם ממש, והיינו אומרו ומורא רבך כמורא שמים. וזמש"ל: ומעתה נראה כיצד לתקן בעזר ה' את מידת היסוד הכוללת את הכל . איתא בשוקת הל' – היאך ירגיל האדם עצמו במדות היסוד בזוהר בראשית אמרו, שצריך אדם להזהר מהדיבור המביא לידי הרהור כדי שלא יבא לידי קרי, ואין צריך לומר שלא ידבר נבלה, אלא אפילו דבר טהור המביא לידי הרהור ראוי להשמר, והכי דייק לישנא דקרא אל תתן את פיך להחטיא את בשרך, דהיינו שנותן את פיו בדיבור שמביא להחטיא בשר קודש אות ברית בקרי, וכתיב למה יקצוף אלקים וגו', ואם היא נבלות הפה מאי להחטיא הרי הוא בעצמו חטא, אלא אפילו שהדיבור לא יהיה חטא שהוא דיבור טהור, אם מביא לידי הרהור צריך להזהר, ולזה אמר להחטיא את בשרך למה יקצוף ירצה אחר שמחטיא יקצוף על אותו הקול אפילו שהיה מותר, ע"י פעולה רעה חזרו הקול והדיבור רע, כל כך צריך זהירות באות ברית שלא להרהר שלא להשחית. וצריך להזהר שלא יתקשה בשום צד אלא לנכח אשתו בטהרה, מפני שזה אות ברית הקשת, והקשת אינו דרוכה למעלה אלא לשלח חיצים למטרת המלכות השומרת החיצים, ומאד מאד צריך הזהירות ועיקר השמירה בהיותו שומר ההרהור. וזמש"ל: ובשוקת ל"א – האיך ירגיל האדם עצמו במדות המלכות ראשונה לכולם, שלא יתגאה לבו בכל אשר לו, וישים עצמו תמיד כעני, ויראה בעניו ויעמוד עצמו לפני קונו עני מתחנן, ולהרגיל עצמו במדה זו יהיה אפילו עשיר, במה שיחשוב שאין דבק עמו מכל אשר לו, והוא לבדו יחיד צריך לרחמי הבורא תמיד, שאין לו כל דבר אלא הלחם אשר אוכל, ויכנע לבבו, ויאמר וכי כל זה מה יגיעני ממנו אלא פת לחם כאשר הוא לפני בלבד, ויעני עצמו, ומה גם בעת תפלותיו, שזהו סגולה נפלאה. ולהפך מזה נאמר ורם לבבך ושכחת, שהשכחה החיצונית מצויה שם, כן התנהג דוד המלך עליו השלום בזה המדה הרבה מאד, שנאמר כי יחיד ועני אני, שהרי כל אנשי ביתו כל אחד ואחד לעצמו, מה כולם אליו, אפילו בני ביתו כלום הם לו לפני הבורא, או בעת סילוק נשמתו כלום ילווהו אלא עד קברו, מה הם לו בעת דיניו, מפתח הקבר ואילך, בזה יעני עצמו ויתקן עצמו בסוד המדה הזאת: עוד שניה פירשו בזוהר והיא חשובה מאד, יִגְלֶה מִמָּקוֹם לְמָקוֹם, ובזה יעשה מרכבה אל השכינה הגולה, וידמה בעצמו הרי אני גליתי והרי גלו כלי וצרכי עמי, מה יעשה כבוד גבוה שגלתה השכינה וכליה אינם עמה, שחסרו בסבת הגלות, ולזה ימעט בכליו בכל יכלתו, כדכתיב כלי גולה עשי לך, ויכניע לבבו בגולה, ויתקשר בתורה, ואז שכינה עמו. ויעשה לעצמו גרושין, ויתגרש מבית מנוחתו תמיד, כדרך שהיה מתגרש ר' שמעון(רשב"י) וחביריו, ומה גם אם יכתת רגליו ממקום למקום, שעל כזה נאמר שברו על ה' אלהיו: וסוד פתח כניסת העבודה היא היראה את ה' הנכבד והנורא, והנה היראה מסוכנת מאד ליפגם ולהיכנס בה אל החיצונים, שהרי אם ירא מן היסורים, או מן המיתה, או מן הגיהנם, הרי זה יראה מן החיצונים, שכל פעולות אלו מן החיצונים. אמנם היראה עיקרית מן השם הנכבד והנורא דהיינו ליראה את ה', והוא שיחשב בשלשה דברים, א', ליראת גדולתו של יוצר הכל על כל נמצא, והרי האדם ירא מן הארי, ומן הדוב, מן האנס, מן השר , מן האש, מן המפולת, ואלו הם שלוחים קטנים, ולמה לא ירא מן המלך הגדול ויהיה פחדו על פניו מגדולתו, ויאמר היאך יחטא לאדון רב כזה, והרי אלו היה ארי ודוב יאכלוהו, ואלו הקדוש ברוך הוא סובל עלבון מפני זה לא יראה מפחדו ומגדולתו. הב', כאשר ידמה השגחתו תמיד צופה ומביט בו, והרי העבד ירא מרבו תמיד בהיותו לפניו, והאדם תמיד לפני הבורא ועיניו פקוחות על דרכיו, ירא ויפחד היאך יראהו מבטל מצותיו. הג', היותו שורש כל הנשמות וכלם מושרשות בספירותיו, והחוטא פוגם היכלו, ולמה לא יראה היאך יהיה היכל המלך מלוכלך ממעשיו המלוכלכים. הד' יראה שפגם מעשיו הם דוחים שכינה מלמעלה, ויירא האיך אגרום הרעה הגדולה הזאת להפריד חשק המלך מן המלכה, והיראה אשר היא בזה היא יראה המיישרת את האדם אל תיקון המדה הזאת והוא דבק בה: וְדַע שֶׁהַרְבֵּה זְהִירוּת צָרִיךְ הָאָדָם לַעֲשׂוֹת שֶׁתִּהְיֶה שְׁכִינָה דְּבוּקָה עִמּוֹ וְלֹא תִּפָּרֵד מִמֶּנּוּ, הנה האדם בעוד שלא ישא אשה פשיטא שאין עמו שכינה כלל, שאין שכינה מתחברת לאדם בעוד שהוא אינו נשוי אשה, כי עיקר שכינה לאדם מצד הנקבה, והאדם עומד בין שתי נקבות, תחתונה גשמית שהיא נוטלת ממנו מזון שאר כסות ועונה, והשכינה עומד עליו לברכו בכולם, כדי שיתן אל האשה התחתונה, כענין התפארת שהוא עומד בין אמא עילאה להשפיע לו כל הצורך, והמלכות לקבל ממנו שאר כסות ועונה כנודע, ולא תבא אליו השכינה אם לא ידמה אל המציאות העליון: והנה בהיות האדם פורש מהנקבה התחתונה לאחד מג' סיבות, הא' שהיא נדה, הב' שהוא עוסק בתורה ופורש ממנה כל ימי החול, הג' שהוא הולך בדרך. בזמנים אלו בסיבת הנקבה הגשמית, הרוחנית קשורה עמו ואינה מנחת אותו כדי שלא תהיה שם פירוד, אלא לעולם אדם שלם זכר ונקבה, והרי השכינה מזדווגת לו, צריך האדם להזהר שלא תפרד שכינה ממנו בהיותו יוצא לדרך צריך להתפלל תפלת הדרך, ולאחוז בתורה, שבסיבה זו שכינה שמירת הדרך עומדת לו תמיד בהיותו עוסק בתורה. גם כן שכינה עמו בהיותו זהיר מן החטא ועוסק בתורה בהיות אשתו נדה שכינה עומדת לו, כששומר הנדה כראוי, אחר כך בליל טהרתה, או בליל שבת, או בבואו מן הדרך, ליל ביאת מצוה היא, ושכינה נפתחת למעלה לקבל נשמות קדושות, וגם כן נקבתו ראוי לפקוד אותה, ואז בזה שכינה עמו תמיד כנזכר בזוהר בראשית. והפקידה לאשתו צריך שתהיה דוקא בזמן שהשכינה במקומה, דהיינו כשהיא בין שתי זרועות, אמנם בזמן צרת הציבור שאין השכינה בין שתי הזרועות אסור, וכן פירשו בתיקונים פרשת בראשית: והרוצה להתייחד עם בת המלך ושלא תפרד ממנו לעולם, צריך תחלה שיקשט עצמו בכל מיני קישוטים ומלבושים נאים, והם תיקוני המצות הנזכרות כלם, ואחר שתקן עצמו כתקנת הנזכרת, יכוון עצמו לקבלה עליו בהיותו עוסק בתורה ונושא עול מצות בסוד כוונת היחוד תמיד, ויקיים לה שלשה דברים, ומיד היא נשאת לו ואינה פורשת

ממנו

ממנו, וזה בתנאי שיטהר עצמו ויקדש עצמו, ואחר שהוא טהור וקדוש יכוון לקיים לה שאר כסות ועונה שהם שלשה דברים שאדם חייב לאשתו, **הא'** להשפיע לה בכל מעשיו שפע מן הימין, מזונה. **ב'** לכסות עליה מצד הגבורה שלא ישלטו בה החיצונים, וזה בכל הענינים שלא יהיה צד יצה"ר בעסק מצותיו, כגון לטעם הגוף או לשישבחוהו וכיוצא בזה שהיצה"ר מצוי באותו מצוה, והיא בורחת ממנו

"יְהַב לֵיהּ יְדֵיהּ, וְאוֹקְמֵיהּ" לֵב בּוֹעֵר וְכִסּוּפִים לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ מֵהָאַדְמוֹר מִקָּאמַרְנָא זצ"ל

הִנֵּה תְּהִלּוֹת לָאֵל עֶלְיוֹן זִכָּה אוֹתָנוּ ה' יִתְבָּרֵךְ לְהוֹסִיף מָדוֹר חָדָשׁ שֶׁהַתְּחִלָּנוּ בס"ד זֶה מִכְּבָר, שֶׁמַּטְּרָתוֹ הַפְּשׁוּטָה לְהַלְהִיב לִבּוֹת יִשְׂרָאֵל קְרוֹשִׁים לַאֲבִיהֶם שֶׁבַּשָּׁמַיִם גַּם בְּמַצָּבִים הֲכִי קָשִׁים וְנִסְיוֹנוֹת "שֶׁלֹּא נֵדַע" הַכֹּל לֹא מִדֵּילִי אֶלָּא מֵהָרַב הַגָּאוֹן הַמְּפֹרְסָם בַּנְּגִלָּה וּבַנִּסְתָּר בּוּצִינָא קַדִּישָׁא הַסִּידָא וּפְרִישָׁא בְּנָן שֶׁל קְדוֹשִׁים כְּקֹשׁ"ת מוהר"ר יִצְחָק יְהוּדָה יְחִיאֵל סַפְּרִין זצ"ל אב"ד דק"ק קָאמַרְנָא בַּעַל "הֵיכַל הַבְּרָכָה" "הָאַדְמוֹ"ר מִקָּאמַרְנָא אִישׁ קָדוֹשׁ וְכָל רָז לֹא אָנִיס לֵהּ, שׁוֹפֵךְ אוֹר חָדָשׁ וּמְצַחְצֵחַ וְחִדּוּשִׁים שֶׁלֹּא שְׁמַעְתָּם אֹזֶן בִּיאוֹרִים נִפְלָאִים מְזֻוָּיוֹת שׁוֹנוֹת הַמְשַׁלְּהֲבִים אֶת הַלֵּב וּמְגַלִּים רַק טָפֵּח מְאוֹר תּוֹרָתוֹ הַזּוֹרֵחַ תּוֹרַת אֱמֶת, וּבֶאֱמֶת שֶׁיֵּשׁ בִּדְבָרָיו הַרְבֵּה מְשֻׁגִּים בְּקַבָּלָה, וּדְבָרָיו דְּבָרִים עֲמֻקִּים, אַךְ הַחֵלֶק הָעִקָּרִי שֶׁנִּתְמַקֵּד בּוֹ בְּמָדוֹר זֶה הוּא לְשׁוֹנוֹ הַזָּהָב וְאַהֲבַת יִשְׂרָאֵל לְלֹא גְּבוּל, לְשׁוֹנוֹת שֶׁל עִידּוּד וּתְמִיכָה, הֲכָלָה רַךְ וְלִטּוּף נֶפֶשׁוֹת פְּצוּעוֹת הַזְּקוּקוֹת כָּל כָּךְ לְיַחַס שֶׁל אַבָּא אוֹהֵב וְתוֹמֵךְ, וְנוֹטֵעַ תִּקְוָה, וְהַתְחָלָה חֲדָשָׁה. וְאוֹר חָדָשׁ מַפְצִיעַ וּמַרְפֵּא וּמְחַדֵּשׁ אֶת הַבְּרִיּוֹת בְּחַיּוּת חֲדָשָׁה וְלֵב שָׂמֵחַ, וּבְטוּחֵנִי שֶׁגַּם מִי שֶׁלֹּא מֵבִין בְּסוֹד הָעִנְיָנִים, יִמְצָא מַרְגּוֹעַ לְנַפְשׁוֹ [וכ"ש מִי שֶׁכְּבָר בָּא בְּסוֹדָם שֶׁל דְּבָרִים] וְדֶרֶךְ סִלּוּלָה לְהִתְחַדֵּשׁ לְנֵעֵר מֵעֲלָיו אֶת כָּל הַצָּרוֹת וּכְבָרְיָה חֲדָשָׁה לְהִתְקָרֵב לַאֲבָא שֶׁבַּשָּׁמַיִם שֶׁאוֹהֵב אוֹתָנוּ אַהֲבָה שֶׁכְּמְעַט שֶׁבֵּן תְּמוּתָה לֹא יָכוֹל לְתָפֹס וּלְהָכִיל, הָאַדְמוֹ"ר מַמָּשׁ מְלַוֶּה אוֹתְךָ יָד בְּיָד וּמַרְאֶה לְךָ אֶת הַדֶּרֶךְ לָצֵאת מֵהַצָּרָה שֶׁלְּךָ. וּלְהִדָּבֵק בּוֹ יִתְבָּרֵךְ. וּמִמֵּעָתָּה, יֵשׁ לְהִתְחַזֵּק וּלְהוֹסִיף קְדֻשָּׁה וּבִפְרָט בַּזְּמַן הַזֶּה כְּשֶׁכְּבָר נִכְנַס חֹדֶשׁ אֲדָר עִקַּר הַהֲכָנָה לְהַרְבּוֹת בְּשִׂמְחָה וּלְהִתְכּוֹנֵן כִּדְבְעֵי לְסִפִּירַת הָעֹמֶר וְאֶל הַשִּׂיאָה חַג הַשָּׁבוּעוֹת מַתַּן תּוֹרָה ,וְלָכֵן יֵשׁ לְנַצֵּל הַזְּדַמְּנוּת פָּז זֹאת לְהִתְקָרֵב אֶל ה' יִתְבָּרֵךְ. בְּסִיּוּם כָּל מַאֲמָר נִשְׁתַּדֵּל לְסַכֵּם אֶת דִּבְרֵי הָרַב כְּדֵי שֶׁנּוּכַל לָצֵאת עִם "פֵּעֶקָאלֶע" וְה' יִהְיֶה בְּעֶזְרֵנוּ. זוֹ הַהַקְדָּמָה תִּשָּׁאֵר בְּכָל שָׁבוּעַ, אז אם אתה כבר מכיר ,פשוט דלג לעיקר התוכן... וְהַפַּעַם... עַיֵּן בְּסֵפֶר הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל בְּשֵׁם מָרָן אֲלוּקֵי הַבַּעַל שֵׁם טוֹב שָׁמַעְתִּי מִמּוֹרִי פֵּרוּשׁ הַפָּסוּק **כֹּל אֲשֶׁר תִּמְצָא יָדְךָ לַעֲשׂוֹת בְּכֹחֲךָ עֲשֵׂה** עִנְיַן חֲנוּךְ מט"ט שֶׁהָיָה מְיֻחָד קב"ה בְּכָל תְּפִירָה וּתְפִירָה. הוּא כָּךְ דְּהַמַּחֲשָׁבָה נִקְרָא אֵין סוֹף הַוָּיָה וְהַמַּעֲשֶׂה הוּא אָדָנָי וְכַאֲשֶׁר הוּא מְחַבֵּר הַמַּעֲשֶׂה עִם הַמַּחֲשָׁבָה בְּעֵת עֲשִׂיַּת הַמַּעֲשֶׂה נִקְרָא יִחוּד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּהּ. וְזֶה שֶׁאָמַר כֹּל אֲשֶׁר תִּמְצָא יָדְךָ לַעֲשׂוֹת בְּכֹחֲךָ עֲשֵׂה. כִּי הַמַּחֲשָׁבָה נִקְרָא כֹּחֲךָ מָה חָכְמָה. וְתַעֲשֶׂה הַמַּעֲשֶׂה עִם

מִפְּנֵי שֶׁהִיא עֲרוּמָה, אם כן צָרִיךְ לְכַסּוֹת הָעֲרוּמָה וְלְהַסְתִּירָהּ שֶׁלֹּא יִשְׁלוֹט בָּהּ תָּמִיד, כִּיצַד כָּל מַעֲשָׂיו לְשֵׁם שָׁמַיִם בְּלִי חֵלֶק הַיְצָה"ר, וְכֵן תְּפִילִין וְצִיצִית הֵם מְגִינִים גְּדוֹלִים בַּעֲדָהּ שֶׁלֹּא יִשְׁלְטוּ הַחִיצוֹנִים בָּהּ, וְיִהְיֶה רְגִיל בָּהֶם. הג' לְיַיחֲדָהּ עִם הִתְפָּאֶרֶת בְּעוֹנַת קְרִית שְׁמַע בְּקִבְּיעוּת עִתִּים לְתוֹרָה, וּכְשֶׁיִּקְבַּע עוֹנָה לְכָל דָּבָר וְיִכָּוֵן שֶׁזֶּה עוֹנַת הַשְּׁכִינָה עוֹנַת בַּת מֶלֶךְ. וְיֵשׁ רְמֵז לג' אֵלּוּ בְּזֹהַר וּבְתִיקּוּנִים. וּזְמַשְׁ"ל:

מֻלְקָט מִנְּחַת יִצְחָק

מָה־אָהַבְתִּי תּוֹרָתֶךָ – הָרַשְׁבַּ"ץ הַקָּדוֹשׁ תִּקֵּן חֵטְא הַשְּׁבָטִים שֶׁהִפְשִׁיטוּ בְּאַכְזָרִיּוּת אֶת יוֹסֵף הַצַּדִּיק.

מְצָאתִי מַרְגָּנִיתָא בְּשֵׁם הָאַרִי"זַל וְהַסְּפָרִים הַקְּדוֹשִׁים שֶׁלִּקֵּט הרה"ג אֶלְכְּסַנְדֶּר אֱלִיעֶזֶר קַנַאפּפלער מח"ס אֶבֶן יָקָרָה – בְּרוּקְלִין נְיוּ יוֹרְק. הַטַּעַם שֶׁרַשְׁבַּ"י וְרַבִּי אֱלִיעֶזֶר בְּנוֹ הָיוּ פּוֹשְׁטִים אֶת בְּגָדֵיהֶם בִּהְיוֹתָם בְּמַעֲרָה הִנֵּה מוּבָא בִּכְתְבֵי הָאַרִיז"ל טַעַם לְדָבָר ע"ד הִתְנַהֲגוּתוֹ שֶׁל הַתַּנָּא הָאֱלֹקִי רַבִּי שִׁמְעוֹן בֶּן יוֹחַאי אֲשֶׁר יָשַׁב זְמַן שֶׁל י"ב שָׁנִים בְּמְעָרָה, וְכָל מֶשֶׁךְ זְמַן יְשִׁיבָתוֹ שָׁם, הָיָה מֻפְשָׁט מִכָּל בְּגָדָיו, וְיוֹשֵׁב בְּתוֹךְ עָפָר שֶׁנָּנֵעַ בִּבְשָׂרוֹ הַק', וע"ז הָיוּ לוֹ יִסּוּרֵי הַגּוּף, ע"י מָה שֶׁהֶעָפָר הִכְּכוּ בְּעוֹר בְּשָׂרוֹ, וְלָמָּה הוּא עָשָׂה כֵּן? וְאָמַר הָאַרי"ז הַק' זַ"ל, דְּהוּא עָשָׂה זֹאת לְמַעַן לְסַגֵּף אֶת עַצְמוֹ בְּסִגּוּפֵי הַגּוּף, וַאֲשֶׁר עי"ז הוּא יְתַקֵּן הַחֵטְא שֶׁל שִׁבְטֵי י–ה אֲשֶׁר חָטְאוּ בְּעֵת שֶׁמָּכְרוּ אֶת יוֹסֵף, דְּהִנֵּה אֵצֶל מְכִירַת יוֹסֵף כְּתִיב (בְּרֵאשִׁית ל"ז כ"ג) **וַיְהִי כַּאֲשֶׁר בָּא יוֹסֵף אֶל אֶחָיו וַיַּפְשִׁיטוּ אֶת יוֹסֵף אֶת כֻּתָּנְתּוֹ אֶת כְּתֹנֶת הַפַּסִּים אֲשֶׁר עָלָיו** וגו',וּפֵרֵשׁ רַשְׁ"י זַ"ל, אֶת כֻּתָּנְתּוֹ, זֶה חָלוּק, אֶת כְּתֹנֶת הַפַּסִּים, הוּא שֶׁהוֹסִיף לוֹ אָבִיו יוֹתֵר עַל אֶחָיו, עכ"ל. וְכָתַב עַל זֶה בְּאוֹרְהַחַיִּים ק' בזה"ל: וַיַּפְשִׁיטוּ אֶת יוֹסֵף וגו', לְפִי פָּשְׁט הַכְּתוּב אוֹמֵר, כֻּתָּנְתּוֹ הִיא הַחָלוּק, כְּתֹנֶת הַפַּסִּים הִיא לְבוּשׁ הָעֶלְיוֹן שֶׁעָשָׂה לוֹ אָבִיו, וּלְפִי"ז הָיָה לְחֻקְּרִים הַפְּשָׁטַת לְבוּשׁ הָעֶלְיוֹן שֶׁהוּא כְּתֹנֶת הַפַּסִּים וְכוּ', אָכֵן כְּוָנַת הַכָּתוּב הִיא, שֶׁהָאַחִים לְעוֹלָם לֹא רָצוּ לְהַפְשִׁיטוֹ לַחֲלוּטִין וּלְהַנִּיחוֹ עָרוּם, אֶלָּא לְהָסִיר מֵעָלָיו כְּתֹנֶת הַפַּסִּים, שֶׁבָּהּ הָיְתָה הַקִּנְאָה בּוֹ, וּמוֹדִיעֵנוּ הַכָּתוּב, כִּי כְּשֶׁהֵסִירוּ כְּתֹנֶת הַפַּסִּים בְּכַעַס וְשִׂנְאָה, לֹא דִּקְדְּקוּ לְהָסִיר אוֹתָהּ בְּמָתוֹן וּבְנַחַת רוּחַ, אֶלָּא בְּשִׂנְאָה גְּדוֹלָה וּבְכָל כָּךְ אַכְזָרִיּוּת, עַד שֶׁהֵסִירוּ עִמָּהּ גַּם הַכְּתֹנֶת שֶׁהִיא הַחָלוּק, וְזֶה הוּא שִׁעוּר הַכָּתוּב, וַיַּפְשִׁיטוּ אֶת יוֹסֵף, פֵּרוּשׁ לֹא נִשְׁאַר כ"א גּוּפוֹ שֶׁל יוֹסֵף עָרוּם, כִּי הֵסִירוּ אֶת כֻּתָּנְתּוֹ וכו' עכל"ק. וּבְפֵרוּשׁ כְּלִי יָקָר עָמַד ג"כ בְּדִבְרֵי רַשְׁ"י הנ"ל וְכָתַב בזה"ל: אֶת כֻּתָּנְתּוֹ אֶת כְּתֹנֶת הַפַּסִּים אֲשֶׁר עָלָיו, פירש"י כֻּתָּנְתּוֹ זֶה חָלוּק, וְלָמָּה זֶה הִפְשִׁיטוּ כֻּתָּנְתּוֹ, וְאוּלַי

יוֹסֵף בְּלָכְתּוֹ אֶל אֶחָיו, הָיָה מִתְיָרֵא פֶּן יִגְזְלוּ אֶחָיו מִמֶּנּוּ אֶת כְּתֹנֶת הַפַּסִּים, ע"כ עָשָׂה מַעֲשֶׂה נְעֲרוּת, וְהָלַךְ וְתָפַר וְחִבֵּר אֶת כְּתֹנֶת הַפַּסִּים אֶל סְתָם חָלוּקוֹ, כִּי אָמַר מִסְּתָמָא לֹא יַצִּיגוּהוּ עָרוּם, וְכֵלֵי הַאי לֹא חָשְׁדָם, עַל כֵּן הִפְשִׁיטוּ הֵמָּה גַּם אֶת חָלוּקוֹ אַגַּב כְּתֹנֶת הַפַּסִּים וכו'. וְיֵשׁ אוֹמְרִים שֶׁיּוֹסֵף הֶחֱלִיף כְּתֻנּוֹתָיו, וְהִלְבִּישׁ כְּתֹנֶת הַפַּסִּים עַל גּוּפוֹ מַמָּשׁ, וּסְתָם חָלוּקוֹ הִלְבִּישׁ לְמַעְלָה, כְּדֵי לְהַעֲלִים מִן אֶחָיו הַכְּתֹנֶת פַּסִּים, לְכָךְ נֶאֱמַר כַּתָּנְתּוֹ, כִּי מִתְּחִילָּה הִפְשִׁיטוּ סְתָם כְּתֹנֶת שֶׁלְּמַעְלָה, וְאַחַר כָּךְ אֶת כְּתֹנֶת הַפַּסִּים אֲשֶׁר עָלָיו, עַל גּוּפוֹ מַמָּשׁ וכו', עכ"ל. וְהָאבֶן עֶזְרָא בְּפֵרוּשׁוֹ בָּא עִם דָּבָר חָדָשׁ, דְּהַיְנוּ שֶׁהֵם לֹא הִפְשִׁיטוּ אֶת יוֹסֵף בִּידֵיהֶם, אֶלָּא שֶׁהֶכְרִיחוּהוּ וְאָמְרוּ לוֹ, שֶׁהוּא יַפְשִׁיט אֶת הַכְּתֹנֶת בְּעַצְמוֹ. טְעָמִים שׁוֹנִים וְאוֹפַנִּים שׁוֹנִים, לְהַפְשָׁטַת בִּגְדֵי יוֹסֵף, לֹא רְאִי זֶה כִּרְאִי זֶה, וְלֹא רְאִי זֶה כָּזֶה, אֲמְנָם הַצַּד הַשָּׁוֶה שֶׁבָּהֶם, שֶׁהַשְּׁבָטִים הִצִּיגוּ אֶת יוֹסֵף עָרוּם בְּלִי בְּגָדִים, וְהִשְׁלִיכוּהוּ כָּכָה אֶל הַבּוֹר, וּכְמוֹ שֶׁהִסְכִּים בַּדָּבָר הַזֶּה הָאבֶן עֶזְרָא שָׁם בְּפֵרוּשׁוֹ, בְּסִימוּ בזה"ל: וְהִנֵּה הֶעֱרִימוּהוּ וְהִשְׁלִיכוּהוּ עָרוּם אֶל הַבּוֹר וכו' עכ"ל. וְהִנֵּה דָּבָר זֶה נֶחֱשָׁב לְשִׁבְטֵי י–ה לְחֵטְא גָּדוֹל, שֶׁהֵבִיאוּ אֶת יוֹסֵף לִידֵי בִּזָּיוֹן כָּזֶה, וַאֲשֶׁר עַל כֵּן, רַבִּי שִׁמְעוֹן בֶּן יוֹחַאי,שֶׁשָּׁרַשׁ נִשְׁמָתוֹ הָיָה מִנִּשְׁמַת שִׁבְטֵי י–ה, עָשָׂה מַעֲשֶׂה כָּזֶה, לְהִתְעַפֵּר עָרוּם בָּעֲפָרִים, זְמַן אָרֹךְ שֶׁל י"ב שָׁנִים, כְּדֵי לְתַקֵּן בָּזֶה אֶת הַחֵטְא שֶׁל שִׁבְטֵי י–ה, אֲשֶׁר חָטְאוּ ע"י מָה שֶׁהִפְשִׁיטוּ אֶת יוֹסֵף עָרוּם וּבִזּוּ אוֹתוֹ בְּבִזָּיוֹן כ"כ גָּדוֹל, כַּמְבֹאָר בַּסְּפָרִים הַקְּדוֹשִׁים בְּשֵׁם הָאַרִיז"ל. וְאַתָּה קוֹרֵא נָעִים, בּוֹא וּרְאֵה מַזֶּה, עַד הֵיכָן מַגִּיעִים הַדְּבָרִים, כַּמָּה גָּדוֹל כְּבוֹד הַבְּרִיּוֹת, וְעַד כַּמָּה גָּדֵל עִוָּוֹנָם שֶׁל בְּרִיּוֹת אֵלֶּה, הַמְזַלְזְלִים בִּכְבוֹד זוּלָתָם, וּבְעוה"ר בְּיָמֵינוּ אֵלֶּה, הֵן הֵן מִהַדְּבָרִים שֶׁעוֹמְדִים בְּרוּמוֹ שֶׁל עוֹלָם, וּבְנֵי אָדָם מְזַלְזְלִים בָּהֶם. וְהוּא רַחוּם. וְכָל זְמַן שֶׁלֹּא הֵסִירוּ מִמֶּנּוּ הַכְּתֹנֶת הַלְּבָנָה הַקָּדוֹשׁ לֹא הָיָה בִּיכָלְתָּם לִשְׁלֹט בּוֹ כָּל עִקַּר (הַחִידּ"א זַ"ל וְעוֹד), וְגַם זֶה מֵהַדְּבָרִים הָעוֹמְדִים בְּרוּמוֹ שֶׁל עוֹלָם]. וְאִם תִּשְׁאַל

חֲרֵי אִם הָרַשְׁבַּ"י תִּקֵּן אֶת חֵטְא הַשִּׁבָּטִים ? אָז לֹא הָיוּ צְרִיכִים לְהִתְגַּלְגֵּל בַּעֲשֶׁרֶת הֲרוּגֵי מַלְכוּת, אָז מַהוּ אִם כֵּן הַתִּקּוּן שֶׁעָשָׂה הָרַשְׁבַּ"י?? וגלע"ד שֶׁהָרַשְׁבַּ"י לֹא חָשַׁב לְתַקֵּן אֶת חֵטְא הַמְּכִירָה כִּי מֵאַת ה' הָיְתָה זֹאת וְכָךְ רָצְתָה הַהַשְׁגָּחָה הָעֶלְיוֹנָה אַךְ אֶת הָאַכְזָרִיּוּת בְּהַפְּשָׁטַת יוֹסֵף וּבִזְיוֹנוֹ זֶה רָצָה הָרַשְׁבַּ"י הַקָּדוֹשׁ לְתַקֵּן. וְזֶה לְבַד מֵעִיד עַל גֹּדֶל נִשְׁמָתוֹ וּרְגִישׁוּתוֹ לְזוּלַת וְהַלְּאֵי וּנְלְמַד מֵהָרַשְׁבַּ"י הַקָּדוֹשׁ וְאִם שָׁגִיתִי אִתִּי תָּלִין מְשוּגָתִי וה' הַטּוֹב יְכַפֵּר בַּעֲדִי. מלקט מגמת יצחק

מָה־אָהַבְתִּי תוֹרָתֶךָ – מִקְצַת שִׁבְחֵי הָרַשְׁבַּ"י

בְּסִיעַתָא דִּשְׁמַיָּא זֶה הַשַּׁעַר לַה' צַדִּיקִים יָבוֹאוּ בוֹ הֵבֵאנוּ כָּאן לְתוֹעֶלֶת הָרַבִּים מְעַט מִזְּעִיר לִמּוּד וּתְפִלָּה עַל צִיּוֹן אֲדוֹנֵינוּ הַתַּנָּא הָאֱלוֹקִי רַבִּי שִׁמְעוֹן בַּר יוֹחַאי זיע"א וְכֵן אֶפְשָׁר לְאוֹמְרוֹ בְּכָל מָקוֹם וּבְכָל זְמַן כְּדֵי לְעוֹרֵר זְכוּת הָרַשְׁבַּ"י זיע"א תְּפִלָּה זוֹ מִתּוֹךְ תִּפְלַת מָרָן הַבֶּן אִישׁ חַי זי"ע בְּסֵפֶר הַלּוּלָא רַבָּא: רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, חֲרֵי אֲנַחְנוּ מוּכָנִים וּמְזֻמָּנִים לְזִכּוּר בְּפִינוּ שִׁבְחֵי הַצַּדִּיק הַתַּנָּא רַבִּי שִׁמְעוֹן בֶּן יוֹחַאי עָלָיו יְדֵעְנוּ שֶׁרְצוֹנְךָ הוּא לְסַפֵּר בְּשֶׁבַח הַצַּדִּיקִים כִּי תְּהִלָּתָם הִיא תְּהִלָּתֶךָ וְתִפְאַרְתָּם הִיא תִּפְאַרְתְּךָ כַּכָּתוּב (יְשַׁעְיָה מט/, ג') "וַיֹּאמֶר לִי עַבְדִּי אָתָּה יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּךָ אֶתְפָּאָר". וּבְרֹב רַחֲמֶיךָ וַחֲסָדֶיךָ תְּזַכְּנוּ בַּעֲבוּר זֹאת שֶׁיִּמְשֹׁךְ עָלֵינוּ קְדֻשַּׁת הַצַּדִּיק רַבִּי שִׁמְעוֹן בֶּן יוֹחַאי עָלָיו הַשָּׁלוֹם, כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל פֶּה בָּרוּךְ שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה. יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִּי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי. וִיהִי נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ. אֲפִלּוּ נִיצּוּץ שֶׁל דִּין אֵינוֹ יָכוֹל לְהִכָּנֵס בְּמָקוֹם שֶׁרַשְׁבַּ"י נִמְצָא. (זֹהַר הַקָּדוֹשׁ פְּקֻדֵּי וַיְחִי דַּף רי"ח ע"ב) הַתַּנָּא הַקָּדוֹשׁ רַבִּי יְהוּדָה בַּר אִלְעַאי אָמַר שֶׁרַשְׁבַּ"י עָתִיד לִהְיוֹת רֹאשׁ הַצַּדִּיקִים הַיּוֹשְׁבִים בְּגַן עֵדֶן וְהוּא יֹאמַר לְכָל הַצַּדִּיקִים בּוֹאוּ נִשְׁתַּחֲוֶה וְנִכְרָעָה נִבְרְכָה לִפְנֵי ה' עוֹשֵׂנוּ. (בְּזֹהַר חָדָשׁ פְּקֻדֵּי כִּי תִּכֹּנוּ דַּף ע"ג ע"ב) הוּא לוֹקֵחַ עַל עַצְמוֹ אֶת כָּל עֲוֹנוֹתֵיהֶם שֶׁל כָּל הָעוֹלָם מֵהַדּוֹר שֶׁלּוֹ עַד סוֹף הָעוֹלָם וּפוֹטְרָן מִן הַדִּין. (פְּלֻמּוּד יְרוּשָׁלְמִי מַסֶּכֶת בְּרָכוֹת דַּף ס"ה ע"מ).

בְּרֹב אַהֲבָתוֹ הָעֲצוּמָה לְכָל יְהוּדֵי הוּא מְלַמֵּד זְכוּת עַל עַם יִשְׂרָאֵל וּפוֹטְרָן מִן הַגֵּיהִנֹּם. (אָכוֹת לְרַבִּי נָתָן פֶּרֶק ט"ז) כָּל פְּמַלְיָא שֶׁל מַעְלָה וְכָל נְשָׁמוֹת הַצַּדִּיקִים נִמְצָאִים אֶצְלוֹ בְּהַר הַקֹּדֶשׁ מֵרוֹן. (דִּבְרֵי סָאוֹר סַחְיִיס הַקָּדוֹשׁ, מוּבָא בְּסֵפֶר כְּבוֹד מְלָכִים) הַתַּנָּא הַקָּדוֹשׁ רַבִּי אַבָּא אָמַר עָלָיו שֶׁהוּא קֹדֶשׁ הַקֳּדָשִׁים. (בְּסוֹף סְתָרָה זוטָא) הוּא נִכְנָס בְּשֹׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה שָׁעָרִים עֶלְיוֹנִים שֶׁרַק הָאָבוֹת הַקְּדוֹשִׁים עָבְרוּ בָהֶם. (הַסְּמָטוֹת סֵאֹר סִימָן יח' וְכֵן בְּזֹהַר חָדָשׁ פְּקֻדֵּי בְּרֵאשִׁית) יְשַׁעְיָה הַנָּבִיא אָמַר (נֹחַ' יג') וְקָרָאתָ לַשַּׁבָּת עֹנֶג לִקְדוֹשׁ ה' מְכֻבָּד וְשָׁאַל אֵלִיָּהוּ הַנָּבִיא מִי הוּא הַקָּדוֹשׁ ה' וְהֵשִׁיב שֶׁזֶּהוּ רַבִּי שִׁמְעוֹן בַּר יוֹחַאי שֶׁנִּקְרָא מְכֻבָּד בָּעוֹלָם הַזֶּה וּבָעוֹלָם הַבָּא. (זֹהַר הַקָּדוֹשׁ פְּקֻדֵּי שָׁלוֹם סוֹף פְּלֻמְּלָה רַבָּא) יָצָא בַּת קוֹל מִן הַשָּׁמַיִם וְאָמַר שֶׁהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא מִשְׁתַּבֵּחַ בְּרַבִּי שִׁמְעוֹן בַּר יוֹחַאי בְּכָל יוֹם. (בְּסוֹף פְּלֻמְּלָה זוטָא). שְׁנֵי הַתַּנָּאִים הַקְּדוֹשִׁים רַבִּי חִיָּא וְרַבִּי יוֹסֵי אָמְרוּ, כְּתִיב (שְׁמוֹת לֹו' כג') יְרֵאֶה כָל זְכוּרְךָ אֶת פְּנֵי הָאָדֹן ה', מִיהוּ פְּנֵי הָאָדוֹן ה', זֶהוּ רַבִּי שִׁמְעוֹן בַּר יוֹחַאי. (זֹהַר הַקָּדוֹשׁ פְּקֻדֵּי פָּא דַּף לַמ' ע"מ) עָם אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה בְּרִיצִיפוּת וְעָמַד בִּתְפִלָּה עַל עַם יִשְׂרָאֵל. (תּוֹלַד סִפְלָקִיס דַּף 551) הַתַּנָּא הַקָּדוֹשׁ רַבִּי אַבָּא אָמַר שֶׁאִם הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לֹא הָיָה נוֹתֵן אֶת הַתּוֹרָה בְּהַר סִינַי אֶלָּא הָיָה אוֹמֵר רַק דָּבָר אֶחָד שֶׁהוּא הִנֵּה בַּר יוֹחַאי תּוֹרָתוֹ וְסוֹדוֹתָיו כְּבָר בְּזֶה הָיָה דַּי לָעוֹלָם. (זֹהַר הַקָּדוֹשׁ פְּקֻדֵּי פִּנְחָס דַּף רְמ"ח ע"ב)

מֹשֶׁה רַבֵּנוּ עָלָיו הַשָּׁלוֹם נִגְלָה לְרַשְׁבַּ"י וְאָמַר עָלָיו שֶׁהִכְמָתוֹ מְאִירָה בְּכָל הַדּוֹרוֹת שֶׁאַחֲרָיו. (זֹהַר הַקָּדוֹשׁ פְּקֻדֵּי פִּנְחָס דַּף רי"ט ע"מ) עַד שֶׁיָּבֹא מָלֵךְ הַמָּשִׁיחַ לֹא יִהְיֶה דּוֹר כְּמוֹ דּוֹרוֹ שֶׁל רַשְׁבַּ"י שֶׁהָיוּ כֻּלָּם צַדִּיקִים גְּמוּרִים. (הַקְּדָמַת הַקָּדוֹשׁ בְּזֹהַר הַקָּדוֹשׁ פְּקֻדֵּי שָׁלָם דַּף קנ"ט ע"מ) קוֹל הִתְעוֹרֵר בְּנִגּוּן מֵהָאִילָן הָעֶלְיוֹן וְאָמַר לְרַשְׁבַּ"י רַבִּי רַבִּי אַתָּה הוּא אִילָן גָּדוֹל וְחָזָק בַּתּוֹרָה בַּעֲנָפֶיךָ שֶׁהֵם אֵיבָרִין קְדִישִׁין כַּמָּה עוֹפוֹת שֹׂרוֹת שָׁם, שֶׁנִּשְׁמוֹת קְדוֹשׁוֹת כְּדַגְמָא שֶׁל מַעְלָה שֶׁכָּתוּב בָּהֶם וּבְעַנְפוֹתֵי יְדוּרוּן צִפֳּרֵי שָׁמַיָּא, וְכַמָּה בְּנֵי אָדָם לְמַטָּה יִתְפַּרְנְסוּ מִזֶּה הַחִבּוּר שֶׁלְּךָ (סֵפֶר סֵאֹר הַקָּדוֹשׁ) כַּאֲשֶׁר יִתְגַּלֶּה לָהֶם בְּדוֹר הָאַחֲרוֹן בְּסוֹף הַיָּמִים וּבְגִלָּוֹ וְקֹרָאתֶם דְּרוֹר בָּאָרֶץ). (בְּתִקּוּנֵי סֵאֹר דַּף כ"ג ע"ב) וְרוֹאִים מִכָּאן גֹּדֶל מַעֲלַת הַקְּרִיאָה בְּסֵפֶר הַזֹּהַר הַקָּדוֹשׁ. אֲפִלּוּ לִקְרֹא בְּלִי לְהָבִין בְּסֵפֶר הַזֹּהַר הַקָּדוֹשׁ מְרוֹמָם עַל כָּל לִמּוּד. (הָרַב הַקָּדוֹשׁ סַחְיִיל"ז זיע"מ מוֹלֶה בְּחֶלְקַבַּע מוֹת מד') הַמַּלְאָךְ הַקָּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא מט"ט אֵינוֹ נִכְנָס אֶלָּא לִישִׁיבָתוֹ שֶׁל רַשְׁבַּ"י. (כְּדַ' קָמֵ' מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ לְקֶשֶׁבַּ"י בְּהַקְדָּמַת הַזֹּהַר דַּף ד' ע"ב) מֹשֶׁה רַבֵּנוּ עָלָיו הַשָּׁלוֹם נִגְלָה אֵלָיו וְאָמַר לוֹ, אַשְׁרֶיךָ הַמָּאוֹר הַקָּדוֹשׁ, שֶׁהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא גִּלָּה לְךָ מָה שֶׁלֹּא גִּלָּה לְשׁוּם נָבִיא וְחוֹזֶה. (בְּזֹהַר הַקָּדוֹשׁ פְּקֻדֵּי עֵקֶב דַּף רע"ג ע"מ) הַתַּנָּא הַקָּדוֹשׁ רַבִּי מֵאִיר זיע"א כְּשֶׁשָּׁמַע הַמַּעֲשֶׂה שֶׁרַשְׁבַּ"י עָצַר הַמַּגֵּפָה בָּעִיר לֹד אָמַר הַאִם לֹא כְּמֹשֶׁה. (בְּזֹהַר הַקָּדוֹשׁ רוּת בְּזֹהַר חָדָשׁ דַּף ק"ל ע"מ) הַבְטִיחַ שֶׁמִּי שֶׁיֹּאמַר פָּרָשַׁת פְּטוּם הַקְּטֹרֶת פַּעֲמַיִם בְּיוֹם יִנָּצֵל מִן הַגֵּיהִנֹּם וּמִכָּל הַדִּינִים. (בְּזֹהַר הַקָּדוֹשׁ פְּקֻדֵּי שָׁלָם דַּף רי"ח עַמּוּד כ') הַתַּנָּא הַקָּדוֹשׁ רַבִּי חִיָּא אָמַר עַל רַשְׁבַּ"י שֶׁשָּׁקוּעַ בְּכָל הָעוֹלָם. (בְּזֹהַר הַקָּדוֹשׁ פְּקֻדֵּי וַיֵּצֵא דַּף קנ"ו ע"מ) הַתַּנָּא הַקָּדוֹשׁ רַבִּי חִיָּא אָמַר שֶׁכָּל הָעוֹלָמוֹת נִרְעָשִׂים מִפָּנָיו שֶׁל רַשְׁבַּ"י וּמִשְׁתַּתְּקִין בְּשָׁעָה שֶׁפּוֹתֵחַ אֶת פִּיו לַעֲסֹק בְּתוֹרָה, וּכְשֶׁמְּסַיֵּם אָז הַשִּׂמְחָה פּוֹרֶצֶת בְּכָל הָעוֹלָמוֹת. (בְּזֹהַר הַקָּדוֹשׁ פְּקֻדֵּי שְׁמוֹת דַּף יל' ע"ב)

הַקַּב"ה אוֹמֵר תּוֹרָה בִּישִׁיבָה שֶׁל מַעְלָה וְאוֹמֵר דְּבָרִים חֲדָשִׁים בְּשֵׁם רַשְׁבַּ"י וְהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שֹׁלֵחַ אֶת אֵלִיָּהוּ הַנָּבִיא לִשְׁאֹל מֵרַשְׁבַּ"י. (זֹהַר הַקָּדוֹשׁ פְּקֻדֵּי פִּנְחָס רמז' ע"ב) הַתַּנָּא הַקָּדוֹשׁ רַבִּי יוֹסֵי אָמַר שהקב"ה חָקַק לְמַעְלָה אֶת דְּמוּתוֹ שֶׁל רַבִּי שִׁמְעוֹן בַּר יוֹחַאי. (זֹהַר הַקָּדוֹשׁ פְּקֻדֵּי חַיֵּי דַּף ס"מ ע"ב) זָכָה לִרְאוֹת אֶת הַשֹּׁלֵשׁ עֶשְׂרֵה מִדּוֹת שֶׁל רַחֲמִים עֶלְיוֹנִים מָה שֶׁלֹּא זָכָה לָזֶה שׁוּם נָבִיא וְקָדוֹשׁ. (עֵין פְּלֻמְּלָה כַּפָּא דַּף קל"מ ע"מ וּבְקַף קל"ב ע"ב) עַד שֶׁיָּבֹא מָלֵךְ הַמָּשִׁיחַ לֹא יִהְיֶה עוֹד מַעֲמָד כְּמוֹ הַמַּעֲמָד שֶׁבּוֹ גִּלָּה רַשְׁבַּ"י אֶת הָאַדְּרָא רַבָּא. (בְּפְלֻמְּלָה כַּפָּא דַּף קל"ב ע"ב) בְּחֶבְרַבּוּת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ חָזְרוּ הָעוֹלָמוֹת לְמַצָּב שֶׁל עוֹלָם הַתֹּהוּ וְרַשְׁבַּ"י תִּקֵּן בְּחֶזְרָה לְמַצָּב שֶׁל עוֹלָם הַתִּקּוּן. (הָרַב הַקָּדוֹשׁ הַגָּאוֹן מִוִּילְנָא זיע"מ בְּבֵאוּרוֹ לְתִקּוּנָא דַּפָּא וְנִקְפָּס בתחי' בְּאוּרוֹ לתיקו"ז) לֶחֶם מַלְחָמוֹת בְּנֶגֶד הַנַּחַשׁ הַקַּדְמוֹנִי וְקָרֵא לְנִשְׁמוֹת שֶׁבִּישִׁיבָה של מַעְלָה וּמַטָּה לְבוֹא לְעֶזְרוֹ, וְכֵן הִשְׁבִּיעַ לְאֵלִיָּהוּ שֶׁיָּבוֹא, וְכֵן קָרֵא לְחָנוֹךְ שֶׁהוּא הַמַּלְאָךְ הַקָּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא מט"ט שֶׁיָּרֵד אֵלָיו. וְכֵן הַסָּבָא דְּסָבִין אָמַר לוֹ רַבִּי רַבִּי וְהוֹדִיעַ לוֹ שֶׁצְּבָא מָרוֹם בָּאִים לְסַיֵּעַ לוֹ בְּמִלְחֲמוֹתָיו כְּנֶגֶד הַנָּחָשׁ הַקַּדְמוֹנִי, וְכֵן הַסָּבָא דְּסָבִין הִצְטָרֵף בַּעֲצָמוֹ לְמִלְחֶמֶת הָרַשְׁבַּ"י. (בְּתִקּוּנֵי זֹהַר חָדָשׁ דַּף קכט' ע"ב) אֵלִיָּהוּ הַנָּבִיא זָכוּר לְטוֹב אָמַר שֶׁעַל יְדֵי הַלִּמּוּד סֵפֶר הַזֹּהַר הַקָּדוֹשׁ נִצָּא מִן הַגָּלוּת בְּרַחֲמִים. (בְּזֹהַר הַקָּדוֹשׁ פְּקֻדֵּי נָשָׂא כְּרֵעוּתָא מְהֵימְנָא דַּף קכ"ל ע"ב) בּוֹ בָּחַר הקב"ה לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמִאוֹר קָדְשׁוֹ. (הָרַמְחָ"ל הַקָּדוֹשׁ זיע"מ הָקְמַת ל' לְבָלוּם עמ' עמ') הקב"ה שָׁלַח לָנוּ אֶת רַשְׁבַּ"י לְמַעַן לֹא נִישַׁן הַמָּוֶת. (הָרַמְחָ"ל הַקָּדוֹשׁ זיע"מ הָקְמַת ל' לְבָלוּם עמ' עג') עַל יָדוֹ דַּיְּקָא לֹא מִשְׁתַּכַּחַת תּוֹרָה מִיִּשְׂרָאֵל. (הָרַב הַקָּדוֹשׁ רַבִּי נָחְמָן מִבְּרֶסְלֶב זיע"מ בְּתִחְכֹּלַת לִקּוּטֵי מוהר"ן)

רַק הוּא גִּלָּה קַבָּלָה בְּאַתְוָנְלָיָא. (הָרַב הַקָּדוֹשׁ רַבִּי נָחְמָן מִבְּרֶסְלֶב זיע"מ בְּסִפּוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת סוֹף מַעֲשֶׂה י"מ) גְּדוֹלָה זְכוּתוֹ בָּעוֹלָם הָעֶלְיוֹן יוֹתֵר מִכָּל הַצַּדִּיקִים. (הָרַב הַקָּדוֹשׁ רַבִּי יַעֲקֹב מַצּוּפְלִיקִין זיע"מ בְּסֵפֶר סוֹד טוֹב עמ' ע"ב) כְּשֵׁם שֶׁהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לְבָל כָּךְ רַשְׁבַּ"י לְבָל, אֲפִלּוּ לַפְּחוּתִים. (הָרַב הַקָּדוֹשׁ רַבִּי מָהֲרָן מִקְלִין זיע"מ בְּסֵפֶר בֵּית מָהֲרָן בְּקִבּוּץ לכ"ג בְּעָמֶר) הַשִּׂמְחָה עַל צִיּוּנוֹ בְּיוֹם לָ"ג בָּעֹמֶר בִּבְחִינַת הַשִּׂמְחָה שֶׁלְּעָתִיד בְּעֵת הַתְּחִיָּה שֶׁנֶּאֱמַר, "וְשִׂמְחַת עוֹלָם עַל רֹאשָׁם". (הָרַב הַקָּדוֹשׁ רַבִּי נָחְמָן מִבְּרֶסְלֶב זיע"מ בְּלִקּוּטֵי הַלְכוֹת חֹשֶׁן מִשְׁפָּט הֵל' נְזִיקִין ג') קְהַל עֲדַת יִשְׂרָאֵל בְּרֵכוּ בְּהַר הַקֹּדֶשׁ מִירוֹן אֶת בְּרֵכַת מְחִיָּה הַמֵּתִים אַחַר שֶׁרָאוּ עַל צִיּוֹן הָרַשְׁבַּ"י גַּם תְּחִיַּת הַמֵּתִים. (סֵפֶר הִכּוּלָּה לדשב"י עַמּוּד ל"ה) קְבוּרָתוֹ הָיְתָה בִּידֵי שָׁמַיִם וְלֹא הָיְתָה עַל יְדֵי אִישׁ וּמִן הַשָּׁמַיִם קָבְעוּ אֶת הַר הַקֹּדֶשׁ מֵרוֹן לְמָקוֹם עֲלִיָּה לְרֶגֶל. (סוֹף סְתָרָה זוטָא בזוה"ק פִּי' סְתָרֵי דַּף לַ"ו ע"ב) הָעֲמִיד אֶת הַשֶּׁמֶשׁ שֶׁלֹּא תִּשְׁקַע וְנִתְאָרֵךְ הַיּוֹם עַד שֶׁנָּמַר לְגֻלּוֹת אֶת הָאַדְּרָא זוטָא. (סְתָרָה זוטָא בזוה"ק פִּי' סְתָרֵי דַּף לַ"ו ע"מ) הַשִּׂמְחָה עַל צִיּוּנוֹ בְּיוֹם לָ"ג בָּעֹמֶר גְּדוֹלָה כָּל כָּךְ עַד שֶׁאָסוּר לְהִתְאַבֵּל שָׁם בְּיוֹם זֶה עַל חֲרַבַּן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ. (רַבֵּנוּ הָאֲרִ"י הַקָּדוֹשׁ בְּשַׁעַר הַכַּוָּנוֹת דַּף פז' ע"ב) הוּא עוֹמֵד לָנוּ בִּמְקוֹם קֹדֶשׁ הַקָּדָשִׁים. (כְּדַ' שְׁמוּאֵל הַעֲלִיר בְּסֵפֶר כְּבוֹד מְלָכִים) גִּלָּה בָּעוֹלָם וְאָמַר, "אֵין לְךָ דָּבָר שֶׁבָּעוֹלָם שֶׁעוֹמֵד בִּפְנֵי הַתְּשׁוּבָה בְּכֹל", וְנָתַן כֹּחַ וְאֹמֶץ וְתִקְוָה לְשֶׁבִים בִּתְשׁוּבָה. (מִלְּקֶט הַנֶּעֱלָם בְּזֹהַר חָדָשׁ פְּקֻדֵּי כִּלְאַיִם דַּף י"ט ע"ב) וּמֹכֵן הַסֵּבָּה מִקָּן הַבֵּן אִישׁ חַי זי"ע בְּדַרְשָׁתוֹ לְפָרָשַׁת וַיֵּצֵא אֶת הַמְּעָרָה וְהַקָּבָר לְמַעְלָה" (יְשַׁעְיָה נֹחַ' יג') מַנְתָּ הוּא רַבִּי שִׁמְעוֹן בֶּן יוֹחַאי, לְחַקְרִיאַת מְכַבֵּד בְּעָלְמָא דִּין וּבְעָלְמָא דְּאָתֵי. וְאַנְתָּ הוּא דְּעָתִיד לְמִיתַי בְּיוֹמוֹי דְּמָשִׁיחַ בְּרַחֲמִים, בְּקָרָא וְרַחֲמִים, בְּקָרָא וְשָׁלוֹם. וְיַעֲלֶה וְיָבוֹא וְיַגִּיעַ וְיִרְאֶה וְיִרְצֶה וְיִשָּׁמַע וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר זִכְרוֹנֵנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַקֹּדֶשׁ וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן דָּוִד וְזִכְרוֹן כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ לִפְלֵטָה לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם מָמֵן בֵּן יְהִי רָצוֹן. וְנוֹתֵנִין לְחַמֹּר כָּל לְמוּד בְּתוֹרַת וְשִׁבְחֵי הַקָּדוֹשׁ וּבְשֶׁזּוֹ וּבְצַפְרָא הַשִּׁיר הַקָּדוֹשׁ בַּר אוֹרְנָה וּלְעָלוֹת בְּסִפּוּרִים לְעוֹרֵר בְּשִׂמְחָה וּלְזַמֵּר בְּזִבְרוּת הַשִּׁיר לְחָמֵן (עַל פִּי סֵפֶר בַּאוּר הַשִּׁיר בַּר יוֹחַאי וְעַמּוּד טוֹ') לְהַמְתַּקֵּן הַרִיעֶ"ז מַרְגָּלִיּוֹת זוֹהַר"כ) שנזכה להארת קדושת הרשב"י לכל השנה כולה. מלקט מגמת יצחק

בַּר יוֹחַאי, אוֹר מֵפֵלָא רוּם מַעֲלָה שַׁבַּת שָׁלוֹם

כָּתַב וְעָרַךְ יִצְחָק אַרְיֵה בַּס הַלֵּוִי – 055-6772044 הֶעָרוֹת וְהָאָרוֹת יִתְקַבְּלוּ בְּבְרָכָה גַּם לַמְּייל izhakhalevi@gmail.com לְקִבְּלַת הֶעָלוֹן בְּמֵייל שְׁלְחוּ בַּקָּשָׁה לַמְּייל. מוּתָּר לְהַעְתִּיק וּלְצַלֵּם

וְאַדְּרַבָּה מְצֻוֶּה לְזִכּוּי הָרַבִּים. "שְׁגִיאוֹת מִי יָבִין" אִם מְצָאתֶם טָעוּת – נִשְׁמַח אִם תְּעַדְּכְנוּ אוֹתָנוּ וּנְתַקֵּן בְּמַהֲדוּרָה הַבָּאָה אי"ז נִתָּן לְהַשִּׂיג אֶת מְנַחַת יִצְחָק בְּכַמָּה מוֹקְדִים: בְּבְנֵי בְרַק: בְּרָמַת אֶלְחָנָן בְּבֵית הַכְּנֶסֶת הַמַּרְכָּזִי, בְּבֵית הַכְּנֶסֶת מְצָדָה ,בִּישִׁיבַת נְתִיבוֹת חַיִּים ,בְּבֵית הַמִּדְרָשׁ זוּטְשְׁקֶה וּבְאִיצְקוֹבִיץ' נִתָּן לְהַקְדִּישׁ לְשִׂמְחוֹת לְהַצָּלָחָה לִרְפוּאָה וּלְעִלּוּי נִשְׁמַת... נִשְׁמַח לְקַבֵּל תְּגוּבוֹתֵיכֶם ...

חדש ! ניתן להוריד את העלון מאתר אוֹפִּיס יְהוּדִי (גִּלְיוֹנוֹת) בכתובת https://gilyonot.jewishoffice.co.il וּבְדַרְשׁוּ בעלונים והורדות https://www.dirshu.co.il

לזיווג הגון

נחום מאיר בֶּן רִבְקָה
אַהֲרֹן בֶּן מִרְיָם
עִנְבֵי הַגֶּפֶן בְּעִנְבֵי הַגֶּפֶן דָּבָר נָאֶה וּמִתְקַבֵּל

לרפואה שלמה וְהַחְלָמָה מְהֵירָה

עֲדִיאֵל אַרְיֵה בֶּן שָׂרָה
מִיכָל בַּת שָׂרָה
יִצְחָק אַרְיֵה בֶּן טוֹבָה
יִצְחָק לוּי בֶּן אֶסְתֵּר
יַקּוּטִיאֵל בֶּן לֵאָה

לְהַצְלָחָה

עֲרָן מֹשֶׁה בֶּן שׁוּלַמִּית
עֲדִיאֵל אַרְיֵה בֶּן שָׂרָה
זְבוּלוּן יְהוּדָה בֶּן רִבְקָה
אֵלִיָּהוּ אֶלְעָזָר בֶּן צִפּוֹרָה
מִיכָל בַּת שָׂרָה

לְעִלּוּי נִשְׁמַת

מוֹרִינוּ הרה"ג שְׁמַרְיָהוּ יוֹסֵף נִסִּים בֶּן בַּתְיָה זצלה"ה צְבִי בֶּן יִשְׂרָאֵל לִיפָּא זַ"ל נ.ל.ב.ע. ז' טבת תשנ"ח

מו"ח יְגָאֵל בֶּן אַרְיֵה זַ"ל
אַבְרָהָם בֶּן אַרְיֵה זַ"ל רוֹעִי בֶּן אַבְרָהָם זַ"ל מָרַת אִמִּי טוֹבָה בַּת יִצְחָק זַ"ל
יוֹסֵף בֶּן לֵוִי זַ"ל יוֹסֵף בֶּן מָרְתָה זַ"ל נ.ל.ב.ע. ב' אייר תשע"ו
אֶפְרַיִם בֶּן פָּאוּלִינָה זַ"ל יַעֲקֹב בֶּן פָּאוּלִינָה זַ"ל אוֹרְנָה שׁוֹשַׁנָּה בַּת צִפּוֹרָה זַ"ל
רָחֵל בַּת סוֹפִיָּה זַ"ל

מוֹ"אַ

לרפואה שלמה וְהַחְלָמָה מְהֵירָה

מַרְגָּלִית בַּת סוֹפִיָּה
שָׂרָה בַּת מַרְגָּלִית
שִׁירָה בַּתְיָה בַּת שָׂרָה

מִיכָאֵל בֶּן אוֹרְנָה וּבְנֵי בֵיתוֹ הַצְּלוּחָה בְּכָל הָעִנְיָנִים